د سحر امید

لیکوالې: [illegible]

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

سرلیک	مخ
دَ کتاب پېژندنه	۷
دَ لیکوال پېژندنه	۸
دَ مونډ لو درک	۹
خصوصي مننه	۱۰
ترون	۱۱
خپلې خبرې	۱۲
سریزه (دَسحر امید) عزیز قریشي	۱۷
سریزه (دَ ابراش خټک شاعري) رحمت شاه سائل	۲۱
نعت شریف	۲۸
دعا	۳۰
بغاوت	۳۱
غزل (دَ شین غر په سر تپه شوم چې خیبر ته ورسي)	۳۲
غزل (زهٔ خو وایم ځان مې بې او زړهٔ مې بې، وایه کنه تهٔ چې بې که نهٔ مې بې)	۳٤
غزل (لواغر او خر خیبر چې یادومه په غزل کښې)	۳۵
غمونه	۳۷
اخلاق	۳۹
غزل (داچې په ما پورې خندا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې)	٤۰
تذبذب	٤۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

طمع	٤٢
تپې	٤٣
غزل (چې دَ غضب کاتۀ نګار وکړي، ورته به پلار دَ چا اظهار وکړي)	٤٦
چیلینج	٤٧
سرۀ ګلونه	٤٨
انتظار	٥٠
پیغله افغانۍ	٥١
غزل (نۀ مني قدغن زړۀ مې لیدۀ غواړي)	٥٢
غزل (دَرقیب ګوته برملا مه نیسه۔زړۀ مې دَ اور په لمبو بیا مه نیسه)	٥٣
سیم و زر	٥٤
غزل (څۀ دي کړم دَ خو دې کړم دا څۀ کوې)	٥٥
غزل (دیدنونه به نن وۀ شي او که نه، دا زخمي زړۀ به مې بنۀ شي او که نه)	٥٧
سودا	٥٩
خطا	٦١
مسافر	٦٢
پښتو	٦٣
غزل (هغه چې په کاته شي دا زړۀ مې داسې داسې)	٦٥
نظم مستقبل دَ پاکستان	٦٦
مظلوم	٧١
غزل (هغه چې نشته ده اختر څۀ عجیبه غوندې دے)	٧٢
غزل(تاکه دَهار دَ اوړي نمر کړلوځان، ما هم ګڼ سورے درون شجر کړلوځان)	٧٣

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل (سپرلیه راشه رنګینی راوړه، مونږ له پیغام دَ خوشحالی راوړه)	۷٤
بندګي	۷۵
لواغر	۷٦
علم	۷۷
ستاینه	۷۹
حسد	۸۰
خُلۀ	۸۱
خار	۸۲
غزل (نۀ مې غزل دَ مینې اوري نۀ تپه دَ مینې)	۸۳
غزل (دا زړۀ زما مالدار دے چې نادار پکښې اوسېږي)	۸۵
سرې لمبې	۸٦
غزل (که منګلې دې هر څو کړې په اترنګ رنګ)	۸۷
ځان	۸۸
لوڅ لغړ	۸۹
صداقت	۹۱
جنت	۹۲
برخه	۹٤
اودۀ جذبې	۹٦
احترام	۹۸
امید	۱۰۰
وچ لرګے	۱۰۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

مغلوب	۱۰۳
اسلام	۱۰٤
پټ حقیقت	۱۰۵
مقتدي او مُلا	۱۰۷
غزل (ورک مې کړي له ځانه په کاتڅداسې، ورک لکه دَ کوره پښتانهٔ داسې)	۱۰۸
حیثیت	۱۰۹
درګوهر	۱۱۰
بېنظیر	۱۱۳
رڼا	۱۱٤
ژوند	۱۱۵
رحمت	۱۱٦
ښېې بربنډې	۱۱۷
خزان	۱۱۸
نا اشنا	۱۱۹
غزل (ټول ښکلي پسخیږي دَ ستا حسن ته)	۱۲۰
تور خال	۱۲۱
څوکۍ	۱۲۳
ترمې او ښکې	۱۲۵
قلم او خنجر	۱۲۹
همزار	۱۳۱
فولاد	۱۳۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

بخرے	۱۳۳
مېکونې شونډې	۱۳۵
دروغجن	۱۳۷
پښتنه مینه	۱۳۹
پښتون	۱٤۱
غزل (سترګې که دي سترګې خو بس ستا سترګې)	۱٤۲
فن	۱٤٤
افغان	۱٤٦
ځان	۱٤۸
کفن	۱٤۹
فکروخیال	۱۵۱
چې پښتون یم	۱۵۲
رموز	۱۵٤
ملت	۱۵٦
سمندر	۱۵۸
غزل (تا که دَ بنو ځوکې تېرې کړلې، ما هم ورته ځواني حوصلې کړلې)	۱٦۰
دَسرولۍ	۱٦۲
خوشحال خان	۱٦۳
غزل (دا چې ستا دَ زنې په سر زخه ده، خوښه مې ده بې حده مې خوښه ده)	۱٦٤
نظم لېونې زلمې	۱٦٦
پښتونخوا	۱٦۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل (چې په تپه مې یکه زار نهٔ کوي، خواص خمسه به بې کار نهٔ کوي)	۱۷۰
سېل	۱۷۱
کافر	۱۷٤
دَ نور محمد ملنګ صاحب دَ شعري مسودې دَ ورکېدو په حقله یو څو شعرونه	۱۷۵
شړېه شړوپ	۱۷۷
نظم "مور"	۱۷۹
پښتون	۱۸۲
غزل (لکه تن چې بې له سره بې معنې، داسې زهٔ بې له دلبره بې معنې)	۱۸۳
دَبقا ژوند	۱۸۵
خېر و شر	۱۸٦
غزل (خپل همت وژاړم که دا سترې سفر وژاړم)	۱۹۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دَ کتاب ټول حقوق دَ مصنف په حق کښې محفوظ دي)

دکتاب پیژندنه

دَ کتاب نوم * دَسحر امید

مصنف * ښاغلے اَبراش خټک

دَچاپ نېټه * ۲۰۱۷ء

تعداد * ۵۰۰

دَچاپ ځاے * علمیه پرنټنګ پرېس پېښور
0312-0346(9103898)

ټائيټل ډيزاين * عابد پرنټرز محله جنګي پېښور

کمپوزنګ * ښاغلے محمد نواب خټک

* 0345-1933019

* 0314-8079217

* nawabarmourer@gmail.com

پروف کتنه * امان الله امان

* نور محمد ملنګ

* بنارس خان خټک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَلیکوال پېژندنه

دَ لیکوال نوم	*	بناغلے اَبراش خټک
دَاوسیدو ځاے	*	ضلع کرک ترخه کوئي
دَفون شمېره	*	0346-9728692
		0313-6994947
دَپلار نوم	*	صوبېدار عالم بادشاه
دَ رونړو نومونه	*	عبدالرحمٰن درویش
		فضل الرحمٰن طوفان
		مقصودالرحمٰن صابر
		مفتي حفیظ الرحمٰن
		مجاهدالرحمٰن مهجور
دَ ځامنو نومونه	*	خذیفه خټک
		سُدیس خان
		وړوکے معاذ خټک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ موندلو درک

۱. یونیورسټي بک اېجنسي خیبر بازار پېښاور
۲. پښتو اکېډمي بک شاپ پېښاور یونیورسټي
۳. عامر پرنټنګ اینډ پبلېشر جنګي محله قصه خواني بازار پېښور
٤. ظفر کتاب ګهر کوهاټ
۵. کوهاټ کتاب ګهر کوهاټ
٦. نوید نیوز اېجنسي شنکۍ اډه ټیري
۷. حمزه بک ډپو مېن بازار بنو دکان نمبر ۱
۸. حمزه بک ډپو ټانچي بازار بنو دکان نمبر ۲
۹. حق بک ډپو کرک
۱۰. عامر سټېشنري کرک
۱۱. دلچسپ کتب خانه میتاخېل
۱۲. باچا خان لائبریري لتمبر کرک
۱۳. سني پرنټنګ پرېس امبیري کله چوک کرک
۱٤. ساون کاپي هاوس اینډ فوټو سټېټ سروس میتا خېل
۱۵. همراز فوټو سټوډیو اینډ آن لائن سروسز میتا خېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

خصوصي مننه

۱. ښاغلے نعیم ازاد صاحب سُهېلي پښتونخوا کوېټه
۲. رحمت شاه سائل باچا خان مرکز پېښور
۳. ښاغلے سلیم قرار
٤. پروفېسر عزیزالله قریشي تیري
٥. لوړ شاعر ادیب آیت الله خان خټک
٦. لوړ شاعر ادیب نور محمد ملنګ (خټک صاحب)
۷. لوړ شاعر ادیب حکیم امین خټک
۸. لوړ شاعر ادیب ندیم ننګیال
۹. مصور اسلام زېب
۱۰. چیرمېن ویلج کونسل ترخه کویـي حافظ سیف السلام
۱۱. قدرت علي شاه (ستر سیکټر عوامي نېشنل ګوند کرک)
۱۲. اېډوکېټ لقمان حکیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترون

دَ ستر خوشحال خان خټک

او دَ هر

هغه کس په نوم شوک چې زما

دَ لیلیٰ وطن مجنون دے اوسر شنه یې

کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې خبرې

دَتولو نه اول زهٔ دَ خپلو هغو ټولوخوارو ملګرو یو جهان مننـه کوم چا چې اول زما دَ "سپېځلې جذبې" په چاپ کولو کښې او اوس دَ بل کتاب "دَ سحر امید"په چاپ کولو کښې په یوه بڼه مرسته وکـړه او دَ خپلو ټولو آتلانو او باباګانو دَ پاره لاس په دعا یم چې پروردګار دې ورته دَ عقبیٰ ټول خوندونه او لذتونه نصیب کړي۔(امین)

دَ دې نه علاوه دَ خپلو درانو او قدرمنو مینه والو لوسـتونکو دَ زړهٔ دَ تل نه مننه کوم چې زما دَ وړومبي کتاب "سپېځلې جـذبې" یـې حوصله افزایـي او پذیرایـي وکړه او زهٔ بې دَ دې جوګه کړم چې یو بـل کتاب چاپ کړم ۔زما دَ دې کتاب "دَ سحر امید" په چاپ کولو کښې زما دَ مینه والو لوستونکو مینه او ما ته را کړې حوصله شامله ده او زهٔ یو ځل بیا دَ خپلو خوارو لوستونکو نه دا هیله لرم چـې زمـا "دَ سـحر امید" به هم لکه دَ "سپېځلې جذبې" حوصله افزایـي او پذیرایـي وکړي۔ که داسې وي نو زما داغالب ګمان دے انشاءالله زما دا ادبي سفر به هم دغســې مـخ پـه وړانـدې ګړنـدے روان وي او دَ خپلـو مینـه والـو لوستونکو دَ پاره به ښکلې ښکلې فن پارې تخلیق کوم۔"دَ سحر امیـد" کښې ما دَ هرعمر او هر مزاج خیال ساتلے دے او کوشش مې کـړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے چې هر لوستونکے ترېنه خوند واخلي او څۀ نه څۀ استفاده ترېنه وکړي خو دا فیصله به زما لوستونکي مینه وال کوي چې زۀ پـه دې خپل کوشش کنبې تر کومه حده پورې بریالے یم۔

دلته دَ یوې خبرې وضاحت کول غواړم هغـه دا چـې زمـا یـو محسن دَ لوړ قامت ښنتن دَ اهونو او سُرونو شاعر نور محمـد ملنـګ "خټک صاحب" شعري مجموعه ورکه شوې ده۔دَ دې شعري مجموعې په حقله یو لنډ شان غزل نما نظم په دې کتاب کنبـې لیکلے شـوے دے خو دَ خټک صاحب دَ دې ورکې شعري مجموعې په حقله خپلو لوستونکو ته لږ وضاحت کول ضروري ګڼم۔

قدرمنو نور محمد ملنګ "خټک صاحب" دَ پښتونخوا دَ سـهیلي اضلاع دَ بنو دَ سیمې لوړ شخصیت، عظیم شاعر ادیب دَ ښاغلي غازي سیال صاحب شاګرد دے ۔خټک صاحب خپل نظمونه او غزلونـه دَ کتاب دَ انتخاب دَ پاره دَ غازي سیال صاحب په خدمت کنبـې پـېش کړي وو۔محترم غازي سیال صاحب دَ دې کار تر سره کولو نه پـس دا شعري مجموعه دَ یو بل ملګري پـه لاس خټـک صـاحب تـه واپـس ورلېږلې وه خو دَ هغـه ملګـري نـه دا مسـوده چرتـه پـه لاره کنبـې وغورځېده او دغه شان ورکه شوه ۔الله دې وکړي چې بیرته پیدا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زمونږ لاسونو ته دَ کتاب په صورت کښې راورسي۔(امین)

ستا دَ فیض له برکته
پورته لاړمه له ښکته
زۀ اَبراش یې چې هر پل یمه یاد کړې
ښکنګ کېدے شي چې یې زۀ کړم فراموش

بې شکه! دَ نظم پلار اروابناد امین الله خاموش صاحب هغه سپین سپېڅلے انسان دے چې دَ هېراولو نۀ دے بیا په تېره تېره زما دَ پاره ځکه چې نن که زۀ دَ "سپېڅلې جذبې" او "دَ سحرامید" مصنف یم او یا مې دوه نوره کتابونه چاپ ته تیاردي نودا دَ دې قد آور شخصیت، دَ وچتې حوصلې او ژوندۍ جذبې خاوند اروابناد امین الله خاموش صاحب دَ صحبت خوارۀ دي چې نن پرې زما سره سره زما دَ مینه والو لوستونکو خلې هم خوارې دي ۔خاموش صاحب پخپله دَ یو فعال او ژوندي تخیل ښبنتن وۀ لکه ښکنګه یې چې په پیرۍ کښې هم خپل تخیل مړینې ته نۀ دې ورکړې هم دغسې یې زما تخیل هم تل ژوندے ساتلے دے۔

زۀ به چې په سهیلي پښتونخوا کوېټه کښې وم نو خاموش صاحب به اکثر ما ته په موبایل فون باندې خپل نظمونه اورول او زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه به یې هم غزلونه او نظمونه اورېدل او دغه شـان بـه یـې ماتـه ادبي میدان ساز کړې وو او یا به چې زهٔ کله کلې ته په چټی راغلم نو بیا به هم دَ خاموش صاحب په اصرار دَ هر اتوار په ورځ مونږیو څـو ملګـري دَ دوي په حجره کښې راجمع کېدو او خاموش صاحب به زمونږ نظمونه او غزلونه اورېدل او ورباندې به یې زړهٔ پورې تبصره کوله او مونږ بـه ترېنه ډېر څهٔ زده کول۔ لنډه دا چې خاموش خاموش وهٔ زمونږ دَ پاره یوه ولوله او یو جوش وهٔ۔

دلته چې دَ یو بل ډېر مخلص ملګري محمد نواب خټک ذکر وهٔ نهٔ شي نو غټ زیاتے به وي ځکه چې نواب خټک زمـا هغـه خـوږ او مخلص ملګرے دے چا چې بغېـر دَ معاوضـې نـه ورومـبے زمـا دَ "سپېځلې جذبې" او بیا "دَ سحر امید" کمپوزنګ (کتابت) ډېر په تُندۍ او په ویاله ټنډه تر سره کړو۔ لوې خداے دے نواب خټک ته زما سره دَ دې ښېګړې اجر و ثواب په برخه کړي۔ (امین)

په اخر کښې دَ یو څو ملګرو نومونـه چـې دَ یـادونې وړ دي۔ ندیم ننګیال ،محمود عباس مبارز، راشد افغان، الحاج اسلم خان، تصور نواز، معلم انعام اللّٰه خټک، بشارت خټک، مطهر جاوېد ګُنډې، محمد عرفان خټک، محمد ریاض عاجز، تنـویر خټـک، عادل خـان خټـک،

(c) ketabton.com: The Digital Library

افتخار خټک، خلیل خټک، واجد فاروق، محمدکامران(KCA)،ښاغلے سهېل خټک جمالي، عادل بازخټک، نورالحسن، ضیاسر، معلم اعجاز خټک، نعمت الله مفکر،امیر سلطان خټک، شاهدالرحمٰن مجذوب، صفدر الرحمٰن، محمد رحیم خټک، شاکرالله، محمد یونس مروت، قسمت الله مروت، شیات نور، ظهیر خټک، ضیاءالاسلام، اقرار وطن یار، منصور الله جوش، توفیق الله، انشاءالله، افتاب الحسن، حلیم خټک، مدثر خټک، فیاض خټک، عزیزالله، عمران زېب، سمیع الله، مصور اسلام زېب، راحت خټک، انوارالحق، سبحان الدین بېزار، امیر نواز (وَرشند لاچي)، فیض الابرار خټک، ظفر اقبال مدهوش، مهتاب الرحمٰن آتش، صبا خټک، ندیم خټک، نعیم عباس، محمد اعظم پنجابي، یاسر همراز، فرمان الله، خالد عابدین، اقرار وطن یار، صبور ساحل، حارث مدهوش، عمر خټک، ناصر خټک، حارث منظور او داسې نور ډېر ملګري۔

دا دې دعا سره رخصت غواړم چې ښاد او اباد اوسئ۔

فقط ستاسو

اَبراش خټک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَسحر امید

دَ خوترې مردم خېزې او دَ خټکو دَ ویاړ خاورې دَ ژوند په هره شعبه کښې داسې ځوانان زیږولي چې دَ ټولو پښتنو شمله پرې هسکه ده ـ دَ پښتو ادبي میدان کښې هم دا خاوره داسې معموره ده چې په غنډې میراخانخېل کښې دَ ادب په میدان کښې پریشان خټک لکه دَ قطب ستورې ځلېږي او پړقېږي او دغسې اختر زمان خټک، پروفیسر محبوب الرحمان مجروح، ډاکټر ساغر خټک، آیت الله خان خټک، امین الله خاموش او ظفر تنها دَ پښتو دَ قافلې هغه غړي دي چې دغه مشال یې په لاسونو کښې نیولې دَ رڼاګانو ښودنه کوي ـ

دَ خوترې دَ ترخه کوي په ادبي لعلونو کښې یو لعل ابراش خټک هم دے چې قلم یې په لاس کښې نیولې کله "سپېځلې جذبې" لیکي او کله دَ وخت تیارو نه مایوسه کېږي نا بلکه "دَ سحر امید" ډیوه هم بخپل زړهٔ کښې بله ساتي او نورو ته هم دا زېرے ورکوي ـ

"دَ سحر امید " دَ ابراش خټک دویمه شعري مجموعه ده چې دَ هغه دَ خپلې ژبې او قام سره یې کچه مینه ترې څرګندیږي، دَ خپلې ژبې سره دا یې کچه مینه په جاربنایي او په خپلې ژبې ویاړ کوي او دا اظهار او دا ویاړ داسې اعلانوي.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ خپـل نیکـه پـه بـل روان پښـتون همـت لرمـه
پښتو مې دین پښتون ایمان پښـتون همـت لرمـه

پښتو به هم وي راسره دَ خپـل شـین غـر دَ پاسـه
بیا بـه تپـه کـړم یـا قربـان پښـتون همـت لرمـه

دَ ابراش خټک په شاعرۍ کښې غم دَ یـار او غـم دَ روزګـار دواړه په غورځنګونو دي دَ زړهٔ تارونه چیړي او داسې خوندوره نغمـه زېږوي چې خوږو زړونو له مرهم وي او ټکور هم۔

ماشـــــومان دَ ســــتا دَ کلــــي
مــــا پــــه لوټــــو کانــــو ولــــي
دا چـــــې داســــــې راپېســــــې
لکــــه تــــا چــــې ورتــــه ویلــــي
کــــــه دا تــــــا ورتـــــه ویلــــــي
مــــا پــــه سرو ســـتوګو منلــــي

دَ رومانیت دا ښکلې انداز یې دَ لیدو دے ....

زهٔ خــو وایــم ځــان مــې یــې او زړهٔ مــې یــې
وایــه کنــه تــهٔ چــې یــې کــه نــهٔ مــې یــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغســـــي مـــــدهوش مـــــي همېشـــــه ســـــاته
څــــهٔ خـــواږه نشـــه دَ ژوندانــــهٔ مـــې يـــې

په غم کښې ډوب شوګير وهلې خپل احوال داسې بيانوي........

زهٔ دې له غمــــــه شـــــوګيرې تېــــــروم
تــهٔ يـــې بـــې غمــه خپـــل خوبونـــه کـــوې

او بيا چې کله پخپل ماحول نظر اچوي دَ سرمايې دَ بُتانو دَ ظلم و استبداد فرياد داسې کوي.................

چې ظلمونـه پـه خوارانـو رنـګ پـه رنـګ کـه
خــدايا دا فــراخ جهــان پــه هغــو تنــګ کــه
ورانــوي چـــې زمــا خــرې خــوارې خــونې
محلونــــه دَ دې غتـــو غتـــو رنـــګ کـــه

ابراش خټک دَ رحمٰن بابا په شان.......

قناعـت مـې دَ خرقـې لانـدې اطلـس دے
دَ تمــام جهــان بادشـــاه ظــاهر ګــدا يـــم

وايـي چې ......

ارتګــــــي دَ قناعـــــت سره ترلـــــې
کامـــــراني دَ لــــوړ همـــــت سره ترلـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

او یا دا شعر..........

تــا تــه مبــارک شــه دَ بنګلــې جنــت

زۀ پخپلــه خونــه کښــې جنــت لــرم

دَ طبقاتي کشمکش دغه هنداره هغه په بغاوت مجبوره کوي ....

نادار چې پکښې پټ وي او مالدار پکښې ښکاره

کومــــه زۀ دَ داســــې روايــــاتو بغــــاوت

دَ روزګار غمونو او خپل چاپېرچل او دَ هغې عکسونه دَ هغۀ په "تذبذب" نظم، نظم "مستقبل دَ پاکستان" او نورو ډېرو بلا نظمونو او شعرونو کښې دَ هغۀ دَ روڼ شعور بخړي برېښنا کوي۔

زۀ دَ ابراش خټک دَ پاره لاس په دعا یم چې لوے خـدائے دې بې تخيل نور هم افاقي کړي۔ امين

په ډېره پښتنه مينه

پروفېسر عزيزالله قريشي

تيري

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَابراش خټک شاعري

تــــهٔ دَ ســــوزېدو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ
زهٔ پــــه وړانــــدې تلــــو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ
تــــهٔ لکــــه دَ بــــت ولاړ، ولاړ بــــه وے
زهٔ پــــه وړانــــدے تلــــو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ
زهٔ دَ بقــــا ژونــــد دَ ورکېــــدو نــــهٔ یــــم
تــــهٔ دَ ورکېــــدو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ

"دَ سحر امید" دَ ابراش خټک دَ شاعرۍ دَ کتاب نوم دے. ما دَ خپلو خبرو نه مخکښې لوستونکو ته دَ هغهٔ دَ غزل نه درې شعرونه ولیکل ما داسې ولې وکړل، ځکه مې وکړل چې لوستونکي دَ ابراش خټک دَ شعر ذایقه محسوسه کړي او زما سره زما په خبرو کښې شریک شي.

شاعري څهٔ شے دے او مونږ یې ولې خوښوو، تاسو دې سوال ته څنګه ګورئ. ستاسو ځواب هر څهٔ چې دې خو زهٔ وایم چې دَ شعر مثال دَ خوشبویۍ دې یا دَ جانان دے خوشبویي څهٔ ته وایي دا ولې ده وجود یې څهٔ دې او جانان څهٔ دې مونږ ورسره ولې مینه کوو حسن څهٔ دې؟ مونږ یې ولې خوښوو، دَ دې ټولو خبرو نه چې کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ولې" پیدا کېږي دَ دې مونږ سره هېڅ ځواب نشته خو دَ ژوند هنګامه چې څهٔ ده هغه ټوله په دې څیزونو ده ګنې دنیا خو دَ کندو کېږو نـوم دې بس خو یو شے دے نو ....

په اصل کښې زمونږ دَ پښتو شاعرۍ دا کمال دَ منلو دې چې هر څو که زمونږ شاعر دَ روماني انداز نه اغاز کړې وي خو ډېـر زر دَ خپلې روماني شاعرۍ سره سره دَ وطن او قام په حـواله داسـې داسـې خبرې وکړي چې مونږ ته دَ خپل اولس شـاعر ښـکاره شي. دَ ابـراش خټک په شاعرۍ کښې هم دغه رنـګ موجـود دے. دَ دهٔ شـاعري دَ انفرادیت نه اوس اجتماعیت ته رارسېدلې ده او بیا که مونږ دَ ابـراش دَ کتاب نوم ته وګورو "دَ سحر امید" په دې نوم کښې هم زمونږ اجتماعي ارمانونه مونږ ته په نظر راځي. زهٔ په خپل نظر کښـې دے شـاعر تـه داسې ګورم لکه دَ یو ماشوم په وجود کښې چې ځوان زلمے توانه طاقتور سړے سړي ته په نظر ورځي. زهٔ دَ ابراش خټک شاعرۍ ته خوشبین ځکه شوم چې دَ ده په شاعرۍ کښې ډېر شعرونه دَ دهٔ دَ اوچت افـکار او په ښهٔ کاوشونو دلالت کوي.

ابراش خټک فطرتي شاعر دے دَ الهام شاعر دے او دا حقیقت دَ هغهٔ دَ ړومبي کتاب "سپېځلې جذبې" او دَ دې کتاب "دَ سحر امید" دَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعرانه فن دَ تدریجي ارتقا نـه واضح دي. پخپلـه دَ الهـامي شـاعرۍ وکالت په دې شعر کښې داسې کوي.

دَ ازل کاتـــب پــــه برخـــه کښـــې راکـــړې
فنـــا نــــهٔ لـــري مــــدام دے زمـــا فـــن
چــې پــه زور وي هغــه فــن وي يــو څــو ورځــې
چـــې مـــدام دے خـــو الهـــام دې زمـــا فـــن

دَ ابراش ختټک په شاعرۍ کښې دَ حسن عشق دَ محرکاتـو نـه علاوه نور ګڼ شمېر موضوعات لکه تعمیر او اصلاح، دَ مزدور ژونـد یعني ترقي پسند رجحان، دَ مزدور سره مینه، حریـت پسـندي، وطـن دوستي، بشر دوستي، دَ بل دَ درد احسـاس او داسـې نـور. دَ بـل دَ درد احساس اودَ وطن دوستۍ جذبه يې په نظم "مستقبل دَ پاکستان" کښې وګورئ او دغسې دَ اصلاح او تعمیر رنګ يې په دې شـعرونو کښـې وګورئ

دَ غیـــر پـــه خـــاوره ابـــادۍ جـــوړوې
پـــه خپلـــه خـــاوره بربـــادۍ جـــوړوې
خپلـــه پښـــتو دې ســـپورې څنـــې ژاړې
تـــهٔ نـــورو ژبـــو له کمځـــې جـــوړوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ مزدور سره دَ محبت او عقیدت جذبه او ولوله یې په دې شعرونو کښې ښکاره ده.

قائــــل یــــم دَ خوارانــــو دَ خــــدمت او دَ عــــزت
موندلې په دې کار کښې ما جنـت دے هـم راحـت
نادار چې پکښې پټ وي او مالدار پکښې ښـکاره
کومـــــه زۀ دَ داســــــې روایــــاتو بغـــــاوت

دلته به زۀ دا خبره وکړم چې په دې دور کښې کتـاب چـاپ کول او بیا په تېره تېره دَ پښتو کتاب چاپ کول زړۀ او ډېره لویـه سـینه غواړي ځکه چې په دې دور کښې هر سړے یو غـټ نقـاد دے او دَ تنقید کولو مقصد یې هم فقط دَ سړي دَ زړۀ ماتول وي. تنقید دَ پاره دَ اصلاح ښه خبره ده خو تنقید دَ پاره دَ تنقید ښه خـبره نـۀ ده. دَ ابـراش خټک په شاعرۍ کښې که څۀ لږه ډېره کمي شته دا دَ مطالعې سبب کېدے شي خو زما دَ پوخ یقین دے چې دَ وخت سره سره به دا کمي مونږ ته بیا نـۀ محسوسېږي ځکـه چـې پـه ابـراش خټـک کښـې دا صلاحیت هم موجود دے او فني صلاحیت هم.

مونږ ته پکار دي چې مونږ دَ دې شاعر رهنمایي او حوصـله افزایي وکړو. دۀ ابراش په دې کتاب کښې ډېر نوي و خوارۀ غزلونـه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظمونه شته چې زمونږ دَ ادبي زوق تنده ماتولې شي. دَ دهٔ کتاب په ډېره همدردانه جذبو لوستل پکار دي چې زمونږ دا شاعر دَ صبا دَ پاره زمونږ دَ قام او ژبې یوه بختوره اثاثه وګرځي.

زهٔ دَ نمونې دَ پاره ستاسو سره دَ ابراش خټک څو شعرونه شریکول ضروري ګڼم.

تــذکره ســتا دَ جمــال چــې پکښــې نــهٔ وي
هــم تېــه او هــم ســندره بــې معنــې
دَ اخلاص خوند او خوږلـت چې پکښې نـهٔ وي
ســتا پــه ســتوني کښــې شــکره بــې معنــې

تــل ویــنم دَ شــعر او غــزل تــل ویــنم
داســې یــو نظــر یمــه دَ فکــرو فــن

فرنــک کــونتره دَ هــوا وګڼــه
تــهٔ عقــابي ورتــه نظــر جــوړ کــه
چــې دَ فرنــک دَ ظلــم شــپې ختمــې شي
تــورې له شرنــک ورکــه ســحر جــوړ کــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دَ خوشحال شمله پرې فخر وکړي
پښتونه سر دې داسې سر جوړ که

زه درته ګورمه بې وسه ماشوم
ته مې بې وژنې بابا مې وژنې
زۀ ستا دَ خوږي خصلت پالنه کوم
ته زما خوږي وژنې ادا مې وژنې

زۀ دَ روڼ سحر په طمع پایمه
تا که مې په ژوند تیارې خوارې کړلې

دا چې کړې قیصې دَ مایوسۍ راته
تا لیدلې نۀ دې جوړ همت زما
کرم چې ابیاري دَ ګل دَ زړۀ په خون
دغه ده جذبه دَ حریت زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــه دې سر کـــــشي سر مـــــې څـــۀ وکړمـــه
واپي کـــــټ بنـــــۀ يـــــم تيتيـــــدلې نـــــۀ شـــــم
پـــه سرکـــــشۍ کښــــې يـــې پښـــتو پوشـــيده
ځکـــه څـــۀ بنـــد ورتـــه تړلـــې نـــۀ شـــم

او دغسې نور ډېر شعرونه په دے کتاب کښې شته چې زمونږ ادبي زوق ته ژوند بخښلې شي هيله لرم چې ابراش خټک به خپل دا يون په خپل کړاو او رياضت او په مينه نور هم ګړندے کړي . مونږ ټول دَ دۀ دَ پاره لاس په دعا يو.

په ډېره پښتنه مينه
رحمت شاه سائل
باچا خان مرکز پېښور
۲ جولايي ۲۰۱٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

رهـــبر دَ رهبرانــو دے رهـــبر هغـــه یـــو
دَ ژوند په توره شپه کښې روڼ سحر هغه یو

څـۀ داسـې دلربـا ده چـې ټـول وفـا وفـا ده
دَ خوږ زړۀ مسیحا ده غمګین په غم زما ده

شفیع چې به زمـا وي پـه محشـــــرهغه یـو
دَ ژوند په توره شپه کښې روڼ سحر هغه یو

دنیـا ده کـه عقبیٰ ده دَ دۀ پـه سر پیـدا ده
باچـا ده کــه ګــدا ده دَ هرچـا رهنمــا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرېږې مې په سترګو کښې اکثر هغـه يـو
دَ ژوند په توره شپه کښې روڼ سحر هغه يو

روضې له به يې ځمه ديدن بـه يـې کومـه
ابـراش يـې يادومـه تـل اوښــکې تويومـه

زمـا دَ ړنـدو سـترګو دے نظـر هغـه يـو
دَ ژوند په توره شپه کښې روڼ سحر هغه يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا

اِلٰهي دَ بدو چارو نه مې ژغوره
دَ محفل دَ بدکردارو نه مې ژغوره

ما روان په نېغه لار دَ شریعت که
دَ شیطان لعین دَ لارو نه مې ژغوره

چې په بد وخت کښې مخ واړوي بل لور ته
دَ بنۀ وخت دَ تابعدارو نه مې ژغوره

چې په خلۀ یې وي یوه په زړۀ کښې بله
دَ دې وخت دَ ډوزې مارو نه مې ژغوره

چې خاطر دې ما اَبراش په سیم و زر که
ربه داسې رشته دارو نه مې ژغوره

✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغاوت

قائـــل یـــم دَ خوارانـــو دَ خـــدمت او دَ عـــزت
موندلے په دې کار کښې مـا جنـت دےهـم راحـت

کوم څۀ چې مې په زړۀ وي هم هغه زما په خلـۀ وي
زده کـــړے مـــا ســـبق دَ حقیقـــت او صـــداقت

صورت بس هغه یو دے چې دَ زړۀ مـې دے واکـدار
واکدار به دَ زړۀ نۀ کړم بل صـورت پـه یـو صـورت

نادار چې پکښې پټ وي او مالدار پکښـې ښـکاره
کومـــــه زۀ دَ داســـــې روایـــــاتو بغـــــاوت

په غر کښې هم څرګند دے او په سمه هـم څرګنـد
قربـــان شـــم دَمـــزدور دَمشـــقت او دَ محنـــت

همـت تـه یـې قـوت ورکـړو دې مـا ابـراش ختټـک
چـې پریوتـۀ نظـر مـې دَ مـزدور پـه لـوړ همـت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دَ شین غـر پـه سر ټپـه شـوم چې خیـبر تـه ورسي
دا زمـــا دَ مینـــې غـــر دې لـــواغر تـــه ورسي

زهٔ اواز دَ لـــواغریـــم هـــم نوښـــار، هـــم دَ خیـــبر
دَ یووالـــې دا خـــبر دې هـــر بشـــر تـــه ورسي

تخیـــل مـــې اول لاړ شي دَ کابـــل وکـــړي ســـیلونه
دَ کابـل نــه چــې راســتون شي پېښــور تــه ورسي

دَ افغان غم لېونے کړم نـهٔ خنـدا شـته نـهٔ خوبونـه
دا زما پـه سر کښـې درد دې هـر یـو سر تـه ورسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما سره دې روغه وکړي که مې سر غواړي که پسونه
زمـــا دغـــه یـــو پېغـــام دې مـــرور تـــه ورسي

په دې خپل ساده عاشق دې لـږ نظـر دَ کـرم وکـه
هسـې نـه چـې لېـونے شي دَ غـرهٔ سر تـه ورسي

دَ ابراش په کور کښې اور چې لګولے کـوم وګـړي
دَ دې اور دغـــه لمبـــې دَ هـــغي درتـــه ورسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زۀ خو وایم ځان مې یې او زړۀ مې یې
وایه کنه تۀ چې یې که نۀ مې یې

خس راته ښکاریږي بې لتا جهان
هر څۀ که یې ګرانه خو بس تۀ مې یې

دغسې مدهوش مې همېشه ساته
څۀ خواره نشه دَ ژوندانۀ مې یې

ولې دې هر ناز په اوږه وړم ابراش
دا خو راته ووایه چې څۀ مې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لــواغر او خــر خیــبر چــې یادومــه پــه غــزل کښــې
څـۀ هغلتـه نـه راورمـه او څـۀ ورمـه پـه غـزل کښـې

امید شته چې بـه پښـتون شـم دَ پښـتو نـه بـه خـبر شـم
تــذکره دَ پښــتنو چــې تــل کومــه پــه غــزل کښــې

له مودو ورک شوے ځان بـه خاڅخا پکښـې پیـدا کـړم
پښــتانۀ دَ لــر او بــر چــې لټومــه پــه غــزل کښــې

دا دَ غیر په دام کښې نښتے یو پښتون دے چې دوه ښکاري
زۀ یــې بیــا پــه ډیــره مینــه یــو کومــه پــه غــزل کښــې

شــونډې وچــې زلفــې ســپورې مــا افغــان تــه ده ولاړه
دَ پښــتو دَ نــاوې څنــې غوړومــه پــه غــزل کښــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ پښتو دَ ناوې سترګې که هرڅو دي سیاه پوشې
دَ خپل فن په سلایي یې تورومه په غزل کښې

که هر څو دَ وخت خپسه مې په فکروخیال کښېني
زۀ یې بیا بیا تخنومه ویښومه په غزل کښې

سهېلي پښتونخوا کوېټه ننګرهار او که کابل دے
خپل خلوص پښتنه مینه ورلېږمه په غزل کښې

غر ځنې دَ لواغر وه ما ابراش ایساره نۀ کړه
دَ شین غر په جګه څوکه پسې تلمه په غزل کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غمونه

چــې دَ چــا مـــې هـــر دم وړي دي نازونـــه
هغــــه نــــهٔ مـــــني زمــــا مشـــــقتونه

هغــه کــس چــې مــا ازاد پــه تــن او مــن کــهٔ
نــن يــې مــا لــره ترلـــي ښــپې لاســونه

دا مـــې خنګـــه دَ زړهٔ سر دے نــهٔ پـــوهېږم
هـــر وګـــړي تـــه زمــا شـــميري عيبونـــه

چــې هــيڅ غــم زمــا دَ غــم ورسره نشـــته
دَ هغــــه غمونـــــه ورېم پـــــه سر پنډونـــــه

چــې پــه کومــه خلــهٔ يــې تــل زمــا صــفت کــهٔ
پــه هغــې خلــهٔ يــې نــن راکــړل پيغورونــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبۀ خور که مې هـر څـو دَ زړۀ پـه خـون کـړل
نۀ مې خپـل او نـۀ مـې ښـکل کـړل سرۀ ګلونـه

چــې ز مــا ابــراش خټــک دَ سر دښــمن دے
دَ هغــــــه سره کــــــوي مصــــــلحتونه

دوه شعرونه

پــــرون دې ویــــل راتــــه چــــې مــــۀ راګــــوره
نــــن راتــــه ســــترګو کښــــې ســــتونه کــــوې

زۀ دې له غمــــــه شــــــوګیرې کومــــــه
تــــۀ یــــې بــــې غمــــه خپــــل خوبونــــه کــــوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخلاق

چې دَ بل په غم غمجن په ښادۍ ښاد يې
مبارک شه بامراد يې بامراد يې

ځان شاګرد شمېره په وړاندې که تلل غواړې
که هر څو هم په خپل فن کښې غټ استاد يې

خامخا به ستا په غم آه و فرياد کا
که دې بل په غم کښې تهٔ هم په فرياد يې

نهٔ په ژوند او نهٔ په مرګ به دَ چا ياد شې
که قائل دَ تشدد او استبداد يې

دا دې ښکلي وو اخلاق چې نن يادېږې
که هر څو خاورې ايرې يې واوره ښاد يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا چې په ما پورې خندا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې
دا ډېره غټه ناروا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

که حلال کړے چرګ یم یاره خو دَ ستا دَ پاره
دا چې زما دَ سر سودا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

پرون دې وې چې ډېر مې بدې شي شین سترګے رقیب
په ترخ کاتهٔ چې ورته بیا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

نهٔ ښایي نهٔ ښایي دَ ستا سره پښتونه یاره
کله چې "نا" او کله "ها" کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

اغیار ته ونیسې لاسونه دَ دعا دَ پاره
ما خوار عاجز ته بد دعا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

رقیب دَ پاره مینه مینه یې وفا وفا یې
دې ما ابراش سره جفا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تذبذب

دا زۀ ظـــالم او کـــه مظلـــوم یمـــه زۀ
څـوک داسـې شـته چـا تـه معلـوم یمـه زۀ

څوک مې طالب، څوک مـې ترهګـر یـادوي
مـا تـه را اوښایـئ چـې کـوم یمـه زۀ

هلتـه سـخي شـمه چـې ځـاے یـې نـۀ وي
دَ سـخاوت پـه ځـاے کنبـې شـوم یمـه زۀ

دَ وخـت څپـېړو چرتـه لـوے کـړم کـه نـه
کـــه نـــه له هغســـې ماشـــوم یمـــه زۀ

هـــر څـــو کـــه مـــا جګـــه شـــمله تړلـــې
والله کـــه پـــوے یـــې پـــه مفهـــوم یمـــه زۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

طمع

چې ظلمونه په خوارانو رنګ په رنګ که
خدایه دا فراخ جهان په هغو تنګ که

چې یې مخ دَ مسلمانو ځنې واوړي
غیر مسلم خدایه په خپله کښې په جنګ که

چې دَ غیر په خلهٔ مې وژني ورانوي مې
حیرانیږم چې افغان دغسې شنګ که

ورانوي چې زما خړې خوارې خونې
محلونه دَ دې غټو غټو رنګ که

چې منګلې یې دَ خوار په وینو سرې دي
هم دغسې یې په خپلو وینو رنګ که

طمع توکه به ابراش دَ چا نه وکړم
چې افغان هم عادتونه دَ فرنګ که

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټپې

چې به زرغون شي خیال مې نهٔ شي
په بلنزینه مې لونګ کړلي دینه

که دې دَ بل چا خاطر وکهٔ
امید لره چې به دَ ستا خاطر کوینه

اول دَ زمکې خاطر وکه
پس له خاطره ترېنه غواړه سرهٔ ګلونه

چې یو نظر یې ووینم ندرونه مې منلي
پسونه مې منلي دي ډېر پسونه مې منلي

تل به ډنډر وي ګل به نهٔ شي
څوک چې په للمه دَ ګلونو کر کوینه

الله په زړو نو کښې اوسېږي
کم عقله مه ازاروه دَ خلقو زړونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـهٔ کـه دَ بـل پـه غـم ښـادي کـړې
دَ سـتا پـه غـم بـه خامخـا ښـادي کوينـه

تـهٔ کـه دَ بـل پـه غـم خوشـحال وې
دَ ستا په غـم بـه هـر سـړے خوشـحاله وينـه

دا تـهٔ يـې چـې کـوې جانانـه سـتمګره
دې مـا سره معملـې جانانـه سـتمګره

چـې مسـافر دَ بـل وطـن شي
دَ خپـل وطـن ارمـان بـه ولـې نـهٔ کوينـه

سـتا دَ يـادونو سره يـاره
په بل وطن کښـې ورځـې شـپې صبا کومـه

ډېـر راتـه يـاديږي مسـافر جانـان
يـه خدايـه رايـې ولـې زر جانـان

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشـــــنا کــــــه تــــــهٔ راسره نــــــهٔ وي
مســـافرۍ کښـــې راسره وي ســـتا یادونـــه

اخـــتر پـــه کـــور کلـــي کښـــې خونـــد کـــړي
دَ مســـافرو څـــهٔ اخـــتر څـــهٔ یـــې خوندونـــه

دَ مســــــــافرو څــــــــهٔ ژونـــــــدون وي
خواراک یـې غـم وي پـه ذِکـر کـوي خوبونـه

بـــاور وکـــه اشـــنا چـــې دې کالونـــه نـــهٔ راځـــي
خوبونـــه نـــهٔ راځـــي مـــا له خوبونـــه نـــهٔ راځـــي

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې دَ غضب کاتهٔ نګار وکړي
ورته به پلار دَ چا اظهار وکړي

دَ شونډو اوریې ما لمبه کړي
چې صفتونه دَ اغیار وکړي

په یو نظر یې یم بار بار وژلے
که داسې نهٔ ده بیا دې لار وکړي

رقیب ته کړي په نهٔ غوښتو ستونه
ما ته په غوښته هم انکار وکړي

رښتیا وعده یې دَ رقیب سره وي
په مونږه هسې انتظار وکړي

وړو ته وایي ابراش داسې ولئ
کاني راواخلي په ما وار وکړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیلنج

دَ خپـل نیکـۀ پـه پـل روان پښـتون همـت لرمـه
پښتو مـې دیـن پښـتوایمان پښـتون همـت لرمـه

تنکې غـوټې بـه دَ ازغـو پـه بـڼ کښـې وټوکـوم
باغ به پیدا کړم هم بـاغوان پښـتون همـت لرمـه

پښتو به هم وي راسره دَ خپـل شـین غـر دَ پاسـه
بیا بـه تېـه کـړم یـا قربـان پښـتون همـت لرمـه

میئن به دوي هم په پښتو لکه دَ ځان غوندې کړم
دغه ښایسته ښکلې ځوانـان پښـتون همـت لرمـه

که دَ اغیار خېټه خوږیږي لري شک په زړۀ کښې
چیلنج دا ګز دے دا میـدان پښـتون همـت لرمـه

❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرۀ ګلونه

ماشومان دَ ستا دَ کلي
ما په لوټو کاڼو ولي

دا چې داسې راپسې دي
لکه تا چې ورته ویلي

که دا تا ورته ویلي
ما په سر سترګو منلي

راته نور مخونه هېڅ دي
چې مې ستا مخ ته کتلي

که مې سر دے او که مال دے
ما په تا باندې بایللي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســــــتا دَ چــــــم دَ وړو کانــــــي
سرۀ ګلونــــه ښکلــــي ښکلــــي

ګمــــان مـــــۀ کــــوه جانانــــه
چــــې ابـــراش بـــه ترېنـــه زغلـــي

درې شعرونه

لکه ازغے مې زړۀ کښې ښخ یې زما ګلـه یـاره
زمادَ زړۀ نه به بیرون نـۀ شـې هـېڅ کلـه یـاره

زۀ به دې خپل ګڼم یو ځل مې درته خپل ویلـي
تۀ مې پردے پـردے ګڼـه یـه زمـا خپلـه یـاره

دا دَ زړۀ وباسـه چـې زۀ بـه دې دَ زړۀ وباسـم
زما په زړۀ کښې بـه اوسـېږے تـل ترتلـه یـاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتظار

نـهٔ دَ چـا دَ سـترګو تـوریـم نـهٔ دَ چـا دَ غاړې هـاریـم
دا دَ چـا دَ پـاره ژونـد کـړم دا دَ چـا پـه انتظـاریـم

دَ اُمیـد ډیـوه مـې مـړه ده اسـتوګن یـم پـه ظلمـت کښـې
نهٔ مې دوست نهٔ مې احباب شته په ګرفت کښې دَ اغیار یم

چا طالب او چا ترخګر کړم، ډېرې خلې ډېرې قیصې دي
تل په نوي نـوم یـادېږم دَ هـر چـا سـترګو کښـې خـاریـم

پـه مثـال دَ نابینـا یـم، تـل پـه پټـو سـترګو یـون کـړم
دَ مــنزل پتــه یــې نشــته زهٔ روان پــه داســې لاریــم

همېشـه چـې دَ بـل بـار تـه نګوسـار وي مـرد هغـه دے
زهٔ کـه مـرد یمـه نـامرد یـم، چـې دَ بـل پـه اوږه بـاریـم

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېغله افغانۍ

نشــه یــې ده پــه سر کښــې دَ خــانۍ او امــیرۍ
نـو دا بـه څنګـه پـوي کـړم پـه معنۍ دَ غریبـۍ

دا کس دَ دې لائق نهٔ دے چې ورکړو سرهٔ ګلونه
راځئ چې ورته واچـوو نـن غاړې کښـې رسـۍ

راځئ پښتنو نن چې دا مغل پښتون راټینګ کـړو
سم دم به شي چې وخوري په دې سریو څوڅپلۍ

په ژوند یې چې په سترګو مجبورۍ لیدلې نـهٔ وي
هغـه بـه احسـاس څـهٔ وکـړي دَ بـل دَ مجبـورۍ

مغـل بـه شـاعرۍ تـه زمـا هسـې داسـې وایـې
افغـان تــه بــه ښــکاریږي لکــه پېغلــه افغــانۍ

لعلونه بـه ګڼـي دې مـا اَبـراش ختـک شـعرونه
پـوهیږي چـې کـوم خلـق پـه معیـار دَ شـاعرۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نـۀ مـني قـدغن زړۀ مـې لیـدۀ غـواړي
دغسـې سـتا زړۀ غـواړي کـه نـۀ غـواړي

راوله دَ زړۀ خـبره شـونډو تـه
ووایـه پـه جـار چـې څـۀ دې زړۀ غـواړي

درشـم او کـه نـه دا راتـه ووایـه
زړۀ خـو مـې نـن خامخـا درتلـۀ غـواړي

دا کـه دا قیصـه زمـا او سـتا تـر مینـځ
مینځ کښې دا رقیب پکښې بیا څـۀ غواړي

پـوي دَ شرافـت پـه ژبـه نـۀ شـولو
ښـکاري راتـه دا چـې ډیـدۀ غـواړي

ښـۀ پـوهیږم ښـۀ وربانـدې زۀ ابـراش
دا ظالمـان چرتـه زمـونږ ښـۀ غـواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دَ رقیــب ګوتــه بــرملا مــه نیســه
زړهٔ مــې دَاور پــه لمبــو بیــا مــه نیســه

ســاقیه پــام کــوه بــې قــدره بــه شــې
جامونــه ډک ورتــه بیــا بیــا مــه نیســه

غاړه مــې ونیســه چــې زهٔ او تــهٔ وو
پــه ډک محفــل کښــې مــې اشــنا مــه نیســه

تــن مــې تکــړې کــه تــهٔ پخپلــه خوښــه
خــو پــه وینــا مــې دَ بــل چــا مــهٔ نیســه

چــې دې سرهٔ کــړي دي زمــا پــه وینــو
دغــه لاســونه اوس پــه شــا مــه نیســه

وښــایه مــا اَبــراش تــه بلــه ګنــاه
ده غریبــې پــه ګنــاه مــا مــه نیســه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیم و زر

خود به درته ځان وایم چې ځان دې رانه وړې دې
ځکه دې غلام یم چې ایمان دې رانه وړې دې

کفر ته دې ګډ کړم خوي خصلت مې دَ کفارو شول
هغه خوي خصلت دَ مسلمان دې رانه وړې دې

ژوند دَ بې ننګۍ کوم چې تا سره مې مینه شوه
هغه نام و ننګ دَ نر افغان دې رانه وړې دې

کړم دې لېونۍ صبا دَ ستا، بیګا دَ ستا فکر
فکر دَ رحیم او دَ رحمان دې رانه وړې دې

څۀ چارې دې وکړې په ما یه دَ سیم و زر مینې
دین دې رانه وړې دې قرآن دې رانه وړې دې

دومره بې قیمته نۀ وۀ ځان دې ما ابراش خټک
نن شومه خبر چې ډېر ارزان دې رانه وړې دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

څـهٔ دې کـړم دَ څـو دې کـړم دا څـهٔ کـوې
ګرانــه بــې پښــتو دې کــړم دا څــهٔ کــوې

مـا وې دا پښـتون سر بـه مـې ټيـټ نـهٔ شي
نــن پــه ټيټېــدو دې کــړم دا څــهٔ کــوې

مخکښې دې ډېر زيات ومـه پـه زړهٔ کښـې زهٔ
اوس پــه کمېــدو دې کــړم دا څــهٔ کــوې

ســـخته دې يـــوه دَ بلــــې ســــخته وي
مــړ پــه اندېښــنو دې کــړم دا څــهٔ کــوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســتا دَ پــاره ســتا کــوڅې تــه ځــم راځــم
خــوب دَ لېونــو دې کـــړم دا څـــه کــوې

نــۀ دې شي پيــرزو پــه مــا دَ ســمې ژونــد
سر پــه تــورو غــرو دې کــړم دا څــۀ کــوې

اوس مــــې دَ زړۀ ګل ايـــاري نـــۀ کــــوې
بــس پــه رژيــدو دې کــړم دا څــه کــوې

هــر وخــت مــرور وې اَبــراش څــۀ وکــړم
ســترې پــه جرګــو دې کــړم دا څــۀ کــوې

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دیدنونــــه بـــه نـــن وۀ شي او کـــه نـــه
دا زخمـــي زړۀ بـه مـې ښـۀ شي او کـه نـه

دا زمــــا دَ خــــوږ زړګــــي آه و فریــــاد
ګرانــه تــا تــه اوریــدۀ شي او کــه نــه

په پاخه خُلۀ چې لوزونـه تـل اومـۀ کـړي
دا لوظونــه بــه پاخــۀ شي او کــه نــه

چې مې سترګو ته ځیر ګورې رښتیا وایـه
تاتــه ځــان ټکنبــې لیــدۀ شي او کـه نـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پالــــي پـــال وګـــوره دا راتـــه وښـــايه
زړۀ زمـــا بـــه زمـــا زړۀ شي او کـــه نـــه

دا چـې نـن تراخـۀ تراخـۀ دي بـې له تانـه
دا وختونـــه بـــه خـــوارۀ شي او کـــه نـــه

خُلۀ خو خُلۀ ده دَ اغيار چې ستا په خُلـۀ ده
خُلۀ دې ما اَبراش بـه خُلـۀ شي او کـه نـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سودا

خُلـهٔ دَ سـتا خـو پکښـې ژبـه دَ بـل چـا ده
ګرانـــه دېـــره دَ افســـوس خـــبره دا ده

هــر يــو کار چــې تــهٔ يــې کانــدې دَ زړهٔ سره
زهٔ يــې ويــنم دَ رقيــب پکښــې رضــا ده

دا چــې تــهٔ ورتــه پــه سرو شــونډو موســېرېږې
دَ رقيـــب خلـــهٔ ځکـــه ډکـــه دَ خنـــدا ده

ځـهٔ ګنـاه او ځـهٔ خطـا خـو پـه مـا پـور کـه
دا چـــې تـــل يـــې راکـــوې دَ ځـــهٔ سزا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکـــــرمن زۀ دَ ســـــتم او سزا نــــــۀ یـــــم
هــاې افســوس چــې دَ تــور نیتــو پــه وینــا ده

دَ کم اصلو په تـور نیـت دې خـدائے خـبر کـه
تــــل پــــه خلــــۀ او پــــه زړۀ دا زمــــا دعا ده

کــــه دې یــــو دیــــدن دَ سر پــــه بــــدله وي
مــــا اَبــــراش لــــره قبــــوله دا ســــودا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

خطا

پـه رخسـار دې لکـه اوښـکه تـل بهيـږم
دا چــې ولــې دې تــر لبــو نــهٔ رســېږم

ســـتا یادونـــه راسره وي بـــاور وکـــه
که هر څو په تورو غرونـو کښـې اوسـېږم

دَ صورت وينه مې وچه رنګ مې زيـړ شـو
هـر چـا وليـدم خـو تـا تـه نـهٔ ښـکارېږم

چــې دې بــدې شــمه دومــره دَ زړهٔ سره
څـهٔ ګنـاه څـهٔ مـې خطـا ده نـهٔ پـوهېږم

تش کاتهٔ چې ډک محفل کښې راتـه وکـړې
خدائے قسم چې په جامو کښې نهٔ ځـايېږم

ســتا نظـر پـه مـا اَبـراش کلـه پرېـوزي
که هر څو درته زهٔ وړاندې وروسـتو کيـږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسافر

چې بې وطنه بې جانانه یې اختر تیریږي
څۀ قیامتونه به په زړۀ دَ مسافر تیریږي

نصیب یې نۀ شول دَ پلنګ نۀ دَ بستر خوبونه
هره لمحه یې بې بالینه په ډګر تیریږي

تل مخامخ وي مسافر دَ لوړو تندو سره
دَ ژوندانۀ ورځې یې دغسې اکثر تیریږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو

زۀ پښتو که هر پښتون تېوکلې یم
داسې هم یو شته چې یې ستایلې یم

شکر دې په خلۀ کښې خو یې پاتې یم
خېر دې که ده زړۀ نه یې وتلې یم

ځير که راته وګوري دَ نن پښتون
کمه دَ چا نۀ یم ډېره ښکلې یم

ژبه یې په بله ژبه نۀ خوزي
یو ځل یې چې زۀ په ژبه ویلې یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مــې یــو پښــتون جانــان مونــدلے دے
ځکــــه مقــــابلې تــــه راوتلــــې یــــم

بیا مې لاس وهــې پــه تــور اوربــل کښــې نــن
بیــا یــې نــن شــین غــر تــه خېژولــې یــم

مــرې کــه پــاتې کېــږي غېــر زمــا پــرې څــۀ
ښــۀ دَ چــې اَبــراش پــه لاس نیــولې یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هغــه چــې پــه کاتــهٔ شي دا زړهٔ مــې داســې داســې
ګــوګل نــه پــه واتــهٔ شي دا زړهٔ مــې داســې داســې

تــالیِ خورمــــه ځنګېــــږم دَ فکـــر پـــه تــالونو
زلفان یې چې خـوارهٔ شي دا زړهٔ مــې داســې داســې

چــې ځــیر راتــه وګــوري هغــه پــه اودو ســترګو
هــر زخــم مــې اودهٔ شي دا زړهٔ مــې داســې داســې

والله چــې مــا پښــتون کــړي بانــهٔ تېــرهٔ تېــرهٔ یــې
رانېــغ چــې پښــتانهٔ شي دا زړهٔ مــې داســې داســې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم مستقبل دَ پاکستان

دَ ماسخوتن ګپ — دَ پېښور اے پي اېس واقعه

ماشوم:

خوراکي تا له به دَ سرو ښکلې والې راوړمه
تندي له ټيک هم به دې پوزې له نتکې راوړمه
باباجي! تا له به هم ښکلې شملاګۍ راوړمه
مورجانې تا له به هم ښه ښکلې شاړۍ راوړمه

ملالې تهٔ ولې خفه يې تا له څۀ راوړمه
تا له به سپين او سرۀ پاپړ او ډېر خوارۀ راوړمه

خو دا به هله راوړم کله چې زۀ ځوان شمه
جوړ چې دَ علم په قوت غټ پهلوان شمه

مور بي بي:

دا ارمانونه دې پوره کړه خدائے زما بچيه
زما په خلهٔ او په زړۀ دغه دَ دعا بچيه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـتا مســـتقبل دې وي روښـــان رڼـــا رڼـــا بچيـــه
تـــل دې ودانـــه وي پـــه تـــا زمـــا دنيـــا بچيـــه
بـس دې اودهٔ شــه نـور مجلـس بـه کـوو بيـا بچيـه

ښــهٔ دَ مورجــانې لــږ هــوم ورک کــوم اودهٔ بــه شــمه
چې څهٔ نــه څــهٔ وکــړم، پــوهېږم څــهٔ نــه څــهٔ بــه شــمه

پــه دې ورهٔ وجــود يــې دومــره غټــه شــپه تېــره کــړه
دَ څــهٔ نــه څــهٔ دَ پــاره شــپه يــې شــوګيره تېــره کــړه

اوبــهٔ مــې ګرمــې کړلــې مــورې اودســونه وکــړئ
هلــه راپــاڅئ اذان شـــوے دے مونځونـــه وکـــړئ
دَ خېـــر دَ پـــاره دعا اوغـــواړئ نفلونـــه وکـــړئ
الله پــه غوښــته خوشــحالېږي تــرې ســوالونه وکــړئ

مورجــانې مــا تــلاوت کــړې مــا نفلونــه کــړي
دَ لوے خداے نه مې سـوالونه غرونـه غـرو نـه کـړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ پاکستان دَ ترقۍ او خوشحالۍ دَ پاره
په خصوصي توګه دَ دې دهشت ګردۍ دَ پاره

دَ سکول جامې مې اچولې دي تیار یمه زۀ
وېن به رادرومي بس دَ وېن په انتظار یمه زۀ

لکه چې وېن راغے مورجانې هارنونه کوي
زما دوستان هم دَ بهر نه اوازونه کوي

هله مورجانې په ټیفن کښې راله څۀ واچوه
نیمه اګۍ ورسره نیمه پراټۀ واچوه
مورجانې لږ راله دې سترګو کښې رانجۀ واچوه
خوراکۍ تۀ راله دې متو کښې بستۀ واچوه

مورې رخصت راکوه لاړمه دَ خدائے په امان
څۀ په خندا خندا خپل سکول ته لاړل دا ماشومان

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـــو دا خنـــدا دَ هـــر ماشـــوم شـــوه پـــه ژړا بـــدله
پـــه يـــو ســـاعت کښـــې شـــوله دا خـــواږه فضـــا بـــدله

څـــو ټوپـــک زنـــو پـــه دې ســـکول بانـــدې حملـــه وکـــړه
ټـــولې نـــرۍ دَ دغـــې ظلـــم ننـــداره وکـــړه

مـــۀ وژنـــه مـــۀ مـــې وژنـــه زۀ ماشـــوم نـــادان يمـــه
زۀ خـــو دَ هېچـــا نـــۀ دَ ســـود او نـــۀ دَ زيـــان يمـــه
زۀ دَ ادکـــې مـــور دَ خـــوږ زړګـــي درمـــان يمـــه
تـــۀ هـــم انســـان يـــې آخـــر زۀ هـــم يـــو انســـان يمـــه

دغســـې نـــۀ ده چـــې فقـــط زمـــا دَ ځـــان قاتـــل يـــې
زمـــا دَ مـــور بـــې بـــې زمـــا دَ باباجـــان قاتـــل يـــې
دَ انســـانيت قاتـــل يـــې هـــم دَ مســـلمان قاتـــل يـــې
زمـــا دَ ديـــن قاتـــل يـــې هـــم مـــې دَ ايمـــان قاتـــل يـــې
دَ وخـــت قاتلـــه تـــۀ زمـــا دَ هـــر ارمـــان قاتـــل يـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَپښتو نخوا په هر يو کور کښې دې ويرونه جوړ کړل
زما دې زړه پيښور زړۀ کښې دې زخمونه جوړ کړل
ظالمه تا خو دَ ظلمونو ريکارډونه جوړ کړل
دَ ماشومانو دَ سرو وينو دې ډنډونه جوړ کړل

زما تور سرې او ګلونه ماشومان قتلوې
دا ماشومان نه، ډاکټران پروفېسران قتلوې
دې ما اَبراش خټک مذهب زما ايمان قتلوې
په حقيقت کښې مستقبل دَ پاکستان قتلوې

خو دا مې واوره اې قاتله په کهلاو غوږونو
بدل به اخلم درنه زۀ پښتون دَ دې ظلمونو

تل به دَ ستا دا دَ ظلمونو سلسلې نۀ وي
زما په وينو به تل ستا منګلې سرې نۀ وي

ستا دا منګلې تر ځنګلو کټ کولې شمه
دغسې تا هم په سرو سترګو ژړولې شمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مظلوم

کور کښې مې وژنې په بیدیا مې وژنې
په څهٔ ګناه په څهٔ خطا مې وژنې

نهٔ مې کوټه نهٔ مې حجره محفوظه
که په جمات کښې یم هم بیا مې وژنې

زهٔ درته ګورمه بې وسه ماشوم
تهٔ مې بې بې وژنې بابا مې وژنې

زهٔ ستا دَ خوي خصلت پالنه کوم
تهٔ زما خوي وژنې ادا مې وژنې

<><><><><><><><><><><>

❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هغه چې نشته ده اختر څهٔ عجیبه غوندې دے
هر ماښامےاو هرسحر څهٔ عجیبه غوندې دے

لکه غلبیل سورې سورې شواُف یې هم ونهٔ کهٔ
زما پښتون زخمي ځیګر څهٔ عجیبه غوندې دے

په څهٔ ګناه په څهٔ خطا ما ته دا ښهٔ نهٔ ګورې
هر یو نظر هر یو بشر څهٔ عجیبه غوندې دے

دَ حق خبره خو کوي خو حق ګویې نهٔ کوي
زما منبر زما رهبر څهٔ عجیبه غوندې دے

وایي مات ښهٔ یم او کټ ښهٔ یم تیتیدلې نهٔ شم
دا سر خوړلے زما سر څهٔ عجیبه غوندې دے

په ما ابراش یې چارې وکړې په خندا خندا کښې
دا دغې وخت دا ستمګر څهٔ عجیبه غوندې دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تا که دَ هار دَ اوړي نمر کړلو ځان
ما هم ګڼ سورے درون شجر کړلو ځان

زۀ دَ جرګو نه په شا رانغلمه
تاکه هر څو هم مرور کړلو ځان

چې په محشر به مې دَ اور نه ساتي
په داسې نور مې منور کړلو ځان

تۀ که په نۀ خبره شر جوړوې
ما په امان دَ هر یو شر کړلو ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سپرلیه راشه رنګینی راوړه
مونږ له پیغام دَ خوشحالی راوړه

زمونږ کوڅې کنبې کوم بخوا به چې وو
هغه خوند رنګ دَ زندګی راوړه

سوکړه ختمه که نیستي ختمه که
مونږ له سامان دَ سوکالی راوړه

زمونږ دَ ژوند ناوې چې بیا سینګار شي
دَ سرو نتکی دَ سرو ولی راوړه

دَ نوي کال سپرلیه خدای دَ پاره
دَ پیغلې شال راوړه شاړی راوړه

اَبراش خټک وایمه ګجې ګجې
زما رېښې رېښې پګړی راوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندګي

بې له خدایه چې دَ بل چا سر ټیټې کړم
په دې کار به ځان له ګرانه زندګي کړم

الباسط او القابض چې هغه ذات دے
څۀ حاجت چې دَ بندګانو بندګي کړم

چې دَ بل دَ ژوند په لار کښې خندۀ او خاریم
هم په دې به دَ خپل ژوند لاره ازغي کړم

هر حاجت مې دې له غیره خدائے مې هېر دے
ځکه زۀ اَبراش په ژوند کښې اسویلي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لواغر

کــه یــې ســیمه او کــه غــر دے ماشــاءالله
لــــواغر خــــو لــــواغر دے ماشــــاءالله

که ورۀ دي کـه ځوانـان او کـه سـپین ږیـري
دلتــــه هــــر یــــو بهــــادر دے ماشــــاءالله

دي ازاد دَ جهالــــت تــــورو تیــــارو نــــه
لکــــه روڼ هســــې قمــــر دے ماشــــاءالله

پــه لیــدو یــې چــې بیمــار زړونــه رغیــږي
عجیبــــه یــــې مــــازدیګر دے ماشــــاءالله

دغــــه دواړه یــــې دَ یــــوتر بلــــه تیــــر دي
کــــه قلــــم او کــــه خنجــــر دے ماشــــاءالله

زۀ اَبــراش ختــهک بــه یــې زار دَ لــواغر کــړم
کــه مــې سر او کــه مــې زر دے ماشــاءالله

(c) ketabton.com: The Digital Library

علم

دَ علــم پــه قــوت جــوړ زورور شـــه راځـــه
خاونـد دَ هــر یـو څـیز دَ بحـرو بَـر شـه راځـه

ربښـتیا طالــب علـم شــه حصـول دَ علــم وکــه
دَهــــر چـــا نـــه بهـــتر او بـــالاتر شـــه راځـــه

که علم دې حاصل کړ دا دې تـوره ده هـم ډهـال
غالـب شـه او محفـوظ دَ هـر يـو شر شـه راځـه

دَ علـم پـه رڼـا دَ جهالـت تيـارې کـه ختمـې
په تکه توره شـپه کښـې روڼ سـحر شـه راځـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظـریـې چـې تـر عرشــه لامکانـه پـورې رسي
دَ زمکــې پــه مـخ داســې یـو نظـر شــه راځــه

دا سر په سرحساب نۀ دے چې هر چا ته ټیټېـږي
ټیټېـــږي چـــې الله تـــه داســـې سر شـــه راځـــه

دې ما ابراش خټک دې نصـیحت تـه فهـم وکـه
خـبر پـه خپـل بهبـود پـه خپـل ضرر شـه راځـه

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖
❖❖❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستـــایـــنه

دا دې غنـــدنې دې هـــم یـــو جهـــان مننـــه کـــوم
خلۀ مې دې ماتــه شي چې زۀ پـرې سـتا غندنـه کـوم

بــې ځایـه مـه کـوه تنقیـد مـې پـه تخلیـق او تحریـر
زۀ دَ تخلیـــق او خپـــل تحریـــر گـــره کتنـــه کـــوم

ارمـــان پـــرې وربـــږوه ښـــې ډیـــرې پوښـــتنې وکـــه
زۀ ډیـــرې نـــۀ کـــوم یـــوه درنـــه پوښـــتنه کـــوم

دا راتـــه ووایـــه حاســـده چـــې تـــۀ ولـــې ســـوزې
زۀ چـې غـزل کښـې دَ شـین غـر دَ پاسـه تلنـه کـوم

ستا خو عادت دے که دې زۀ هـر ځـاے غنـدلې یمـه
مگر اَبراش بـه دې پـه هـر ځـاے کښـې سـتاینه کـوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسد

دَ کینې ډک دا خچن زړونه مـو وینځـل غـواړي
دلتـــه فضـــا دَ روړولـــی ِقـــائمول غـــواړي

حاسده تا چې په خپل حسد او کینه ساز کـړې
دا دې محـــــل دا بنیادونــــه نــــړول غـــــواړي

دا غټ شجر چې اياري يې تا پـه حسـد کـړې
دَ دې شـــجر دَ تنـــې جـــرړې کټکـــول غـــواړي

سُر که مُطربـه راشـه نـن دَ خپـل ربـاب تارونـه
دا فضـــاګانې دا اهونــــه ختمــــول غـــــواړي

وچېـړه بیـا مسـتې نعمـې ربـاب له ټنـګ ورکـه
دا دَ غمونــو نــه ډک زړونــه خندېـدل غــواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خُلهٔ

غتـان کـه بـد وایـي کـه ښـهٔ وایـي
بد یې څـوک نـهٔ ګڼـي چې څـهٔ وایـي

دا دَ غتـانو خلـهٔ ده بـاک یـې نشـته
شـپږو تـه شـپږ او کـه اَتـهٔ وایـي

چـې پـه معـنیٰ دَ پښـتو نـهٔ پـوهیږي
هغـه هـم ځـان تـه پښـتانهٔ وایـي

دې ما اَبراش ختہک دې خوارې خلـې تـه
څوک داسې شته چې ورتـه خلـهٔ وایـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خار

که خاوند یم کـه فرزنـد یـم او کـه پـلاریـم
دَ ایمـان متـاع چـې نـهٔ لرمـه خـواریـم

دَ دنیـا متـاع کـه نـهٔ لـرم بـاک نشـته
چـې متـاع دَ دیـن لرمـه غـټ مـالداریـم

ګلـه ګل یـې تـهٔ زمـا دَ دوارو سـترګو
پـروا نشـته کـه دَ سـتا سترګوکښـې خـاریـم

خـدای دې تـا زمـا دَ لاسـه ازار نـهٔ کـه
سـتا دَ لاسـه کـه زهٔ سـل ځلـه ازاریـم

❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نـهٔ مـې غـزل دَ مینـې اوري نـهٔ تپـه دَ مینـې
پـه څـهٔ اټـکل جانـان تـه وکړمـه قیصـه دَ مینـې

هغـه کـه مینـه مینـه وایـي خـو دَ شـونډو پـه سر
زمـا پـه زړهٔ کښـې دَ محکمـه اراده دَ مینـې

که یې هـر څـو هـم پـه وعـدې پسې وعـده وکـړله
مګـر پـوره یـې یـوه هـم نـهٔ کـړه وعـده دَ مینـې

دا چـې شروع ده نـن زمـا او دَ جانـان تـر مینځـه
انجـام بـه مومـي او کـه نـه دغـه ډرامـه دَ مینـې

هـر چـې راځـي زمـا پـه سر او پـه زړهٔ ښـېي لګـوي
څوک داسې شته چې مـا له راکـړي حوصلـه دَ مینـې

دا نفرتونـه دا ظلمونـه چـې خونـدي شي پکښـې
غـوارم پـه پاکـه زمکـه داسـې زلـزله دَ مینـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـــیرات دَ امـــن بـــه تـــرے غـــوارم دَ وطـــن دَ پـــاره
جګــه شـــمله بـــه ورله ږدم پـــه سر تحفـــه دَ مینـــې

دا چې یـادېږم پـه هـر ځـاے کښـې دَ نفـرت پـه نامـه
بیـا بـه اوچتـه کـړم پـه درسـت جهـان نامـه دَ مینـې

ګـــر دَ اُلفـــت دَ ګل بـــه وکـــړم دَ نفـــرت پـــه للمـــه
بیـــا بـــه تخلیـــق کـــړم یـــوه نـــوې افســـانه دَ مینـــې

جذبـــه دَ مینـــې بـــه یـــې خاماخـــا راولـــړزوي
که يې محسوسـه کـړه زمـا زړهٔ کښـې جذبـه دَ مینـې

امیـــد قـــوي دے چـــې راکـــوز شي دَ نفـــرت له بامـــه
کـــه پـــه نظـــر یـــې شـــوه زمـــا پـــه تـــن جامـــه دَ مینـــې

دعا کـــوئ چـــې روغـــه وکـــړي ټوپـــک وغورځـــوي
بیـــا ورله بیایمـــه اَبـــراش خټـــک جرګـــه دَ مینـــې

❀❖✿❖❀❖✿❖❀❖✿❖❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا زړهٔ زما مالدار دے چې نادار پکښې اوسيږي
دا زړه دَ ستا نادار دے چې مالدار پکښې اوسيږي

روښان به په رڼا دَ معرفت نهٔ شي هيڅکله
تر څو چې دا درهم او دا دينار پکښې اوسيږي

دا ستا په دې يو متې زړهٔ کښې خوار ځايږي کله
بس دغه څو شتهٔ من خلک په شمار پکښې اوسيږي

دا زړهٔ دې تر هغې پورې په زړونو کښې مهٔ شماره
تر څو چې دا ميخوار او دنيادار پکښې اوسيږي

دَ ګلو باغيچه ده خو دَ پاره دَمالدار
دَ خوار غريب دَ پاره سور انګار پکښې اوسيږي

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرې لمبې

څۀ تودې سرې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې
ډېرې اندېښنې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې

نۀ مې څوک همدرد او نۀ غمخوار په سترګو ولیدۀ
تکې تورې شپې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې

ختمه یوه نۀ وي په قیصې پسې قیصه راځي
څۀ ډېرې قیصې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې

مۀ مې پوښته نوره دا شین غر دَ لواغر کسه
دغه شان درانې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې

راشه که مې ګورې په ایرو کښې له لوګیږمه
تکې سرې لمبې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

که منګلي دې هر څو کړي په اترنګ رنګ
پټ به نۀ کړے پرې زما دَ وینې رنګ رنګ

دَ ننګیال بابا په رنګ به غالب نۀ شي
وي به دغسې مغلوب ستا دا اورنګ رنګ

زۀ نمسے دَ ننګیالي بابا ننګیال یم
په عالم کښې دې ښکاره زما دَ ننګ رنګ

په باطن کښې دَ سیرت ښکلا یې ګوره
په ظاهر صورت یې مۀ غنده بد رنګ رنګ

هر یو رنګ له خپله رنګه، بویې له بویه
په لونګ کښې چا لیدلے دے دَ بنګ رنګ

زۀ اَبراش خټک دَ امن طلبګار یم
ستا په روڼ جبین عیان ښکاري دَ جنګ رنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان

پــــه ســـيم و زر رانــــه ايمـــان اخلـــي
پــه ســپينه ورځ يــې پــه ميــدان اخلـــي

ســـخته يـــوه يـــې وي له بلـــې ســـخته
پــه خــو خــو رنــګ مــې امتحــان اخلـــي

پــوره بــه نــۀ شي دغــه خــواب دَ اورنــګ
چــې پــه دولــت بــه دې افغــان اخلـــي

فرنـــګ کـــه مـــا له ســـپين و زر راکـــوي
خــو پــه بــدل کښــې رانــه ځــان اخلـــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوڅ لغړ

بـد بنـده دَ پـاک سـبحان شي بـد انـدېش
بـې مقصـده چـې ګویـان شي بـد انـدېش

پـه یـوه ګـړې یـوه پـه بلـه، بلـه
زر منکـر دَ خپـل بیـان شي بـد انـدېش

لکـه بـت ولاړ دَ ژونـد پـه مرحلـو کښـې
نـهٔ روان او نـهٔ کاروان شي بـد انـدېش

دَ دې خپلـې پـوچ ګویـې له برکتـه
نـهٔ ودان او نـهٔ کامـران شي بـد انـدېش

(c) ketabton.com: The Digital Library

تل آشـول کانـدي اَغــې يـې نصيب نـهٔ شي
ځــان له تنـــدر دَ آســـمان شي بـــد انـــدېش

لــــوخ لغــــړ او اواره پـــه جهـــان تېــــر شي
نــهٔ دَ بــل او نــهٔ دَ ځــان شي بــد انــدېش

ځان که هر څهٔ هر څـهٔ شـمېري اخـر دا چـې
بـــې وزره بـــې پايـــان شي بــــد انـــدېش

نتيجـــه يـــې اخــــر دا شي اَبـــراش وايـــم
پـه ايمــان خـلاص دَ ايمـان شي بـد انـدېش

(c) ketabton.com: The Digital Library

صداقت

ارتکـــــي دَ قناعـــــت سره تړلــــې
کامرانـــي دَ غـــټ همـــت سره تړلــې

پوشیده دې غټ عزت په ښهٔ خصلت کښې
بـــې ارزي دَبـــد خصـــلت سره تړلــې

بـد خصـلت دَ بـدنامۍ باعـث جـوړیږي
نیـک نامـــي دَ ښـهٔ خصـلت سره تړلــې

صـــداقت او پـــوچ ګویـــي دي سره لـــرے
صـــاف ګویـــي دَ صـــداقت سره تړلــې

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنت

نـه سر تـه بالښت نـهٔ پـه سر چـت لـرم
خیـال لکـه اسـمان هسـې اوچـت لـرم

خـود پـه راپسـې وي غاصـبان دَ وخـت
زړهٔ کښـې چـې جذبـه دَ حریـت لـرم

تـهٔ خـان دَ محـل زهٔ دَ جـونګړې خـان
سـتا کـه عـزت شـته زهٔ هـم عـزت لـرم

تـا تـه مبـارک شـه دَ بنګلـې جنـت
زهٔ پـه خپلـه خونـه کښـې جنـت لـرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــهٔ کــه ســیم وزر لــرې زمــا پــرې څــهٔ
زهٔ دَ فکـــرو فـــن غونـــدې دولـــت لـــرم

دا چـــې مـــې اغاز کـــړل نـــن درانـــهٔ ویـــل
دا خـــو دَ درانـــو درانـــو صـــحبت لـــرم

تــهٔ چــې پــه ټپــه مــې یکــه زار وکــړې
زهٔ اَبــراش پــه زړهٔ کښــې دا حســـرت لـــرم

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

زمـا نـام زمـا مقـام دې زمـا فـن
نـام راکـړې غـټ انعـام دې زمـا فـن

هغه ځاے هغه منصب مـا لـره هـيڅ دے
چې په کوم ځاے کښې بدنام دې زمـا فـن

چې په کـوم پلـۋ مـې بيايـې پسې ځمـه
مقتـدي دې هـم امـام دې زمـا فـن

هـم پـه دۀ مـې ابتـدا هـم انتهـا ده
هسې نـه چې چنـد ايـام دې زمـا فـن

برناحقه هر محفل او پـه هـر ځـاے کښې
تـا غنـدلې پـه هـر ګـام دې زمـا فـن

(c) ketabton.com: The Digital Library

خامخــا یــې پــه غندنــه خفــه کېــږم
زمــا ځــان زمــا ګلفــام دې زمــا فــن

کــم علمــي او زمــا فــن دې سره لــرې
هــم اِدراک هــم احــترام دې زمــا فــن

چې په زور وي هغه فن وي یو څو ورځې
چــې مــدام دې خــو الهــام دې زمــا فــن

دَ ازل کاتــب پــه برخــه کښــې راکــړې
فنــا نــهٔ لــري مــدام دې زمــا فــن

که هــر څــهٔ دې خــو دې مــا ابــراش دَ پــاره
ګل انـــدام او دل ارام دې زمـــا فـــن

(c) ketabton.com: The Digital Library

اودۀ جذبې

چــې پــه پښــتو قربانېــدلے نــۀ شــم
هرګــز پښــتون ځــان تــه ویلــے نــۀ شم

زمـا پښـتو چـې بـې ننګـي ګنـي خـوک
دا اوتــې بــوتې یــې مــنلے نــۀ شــم

دا دَ زړۀ وباســـــه دَ وخـــــت قاتلـــــه
چــې زۀ پښــتون دې لار نیــولے نــۀ شــم

هغــه چــې هــر پــل زمــا سر مــاتوي
زۀ یــې هــم ګل پــه سر ټــومبلے نــۀ شــم

اوس بــه کفــن پــه سر تــړم ملګـــرو
بــس دې نــور اوښــکې څــڅولے نــۀ شــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خنګــه رهــبر، خنګــه دَ ژونــد ترجمــان
خپــل چاپیریــال چــې زهٔ لیــدلے نــهٔ شــم

قلــم بــه مــات کــړم نــور بــه نــهٔ لیکمــه
اودهٔ جــذبې چـــې وینســـولے نـــهٔ شـــم

داسې که خلهٔ وي نـو چـې نـهٔ وي ښــه ده
دَ حــق وینــا چــې پــرې کــولے نــهٔ شــم

ســتا دَ خــاطره خپــل خــاطر پــه لمبــو
اَبــراش خټــک نــور ســوزولے نــهٔ شــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

احترام

اورولـــــو له موقـــــع دَ کلام ورکـــــه
انعــام مــهٔ ورکــوه خپـر دې دُشــنام ورکــه

اے خاونــــده دَ نومونــــو ډېـــــرو ډېـــــرو
راشـــه نــن خــو دې ګمنــامو له نــام ورکــه

تــا نوشـــلې همېشـــه ډکـــې کاســـې دي
راشه نن خو دې مسکين له يو جـام ورکـه

دا يـــو ډېـــر بنـــهٔ دَ شــاعر دَ پــاره ډېــر دي
دا لفظونـــه خـــوار شـــاعر له انعـــام ورکـــه

که هــر څــو دَ غــټ مقــام سره ګمنــام دے
دَ مقــام چــې مســتحق دے مقــام ورکــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ الزام او دَ دُشنام فن خو مې نۀ دے
زړۀ دَ ستا چې پرې یخیږي الزام ورکه

ساه راښکلې دم ختلے راته ښکاري
بس دې نور دې تخیل له ارام ورکه

افتراق په محبت کښې کله کله
محبت له استحکام او دوام ورکه

تش په خلۀ یې دَ ادب وګړے یاد که
خوار اَبراش ختک له دا احترام ورکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

امید

ما هره شپه صبا کړه دَ صبا په طمع طمع
صبا رابانډې تېر شي دَ بېګا په طمع طمع

صبا او دَ بېګا په ځاې نن بیا بیا راته وایي
دا پاتې ژوند به تېر شي دا دې بیا په طمع طمع

حقدارکه دَ جزا نهٔ یم دَ یار خلهٔ دَ منظوره
سزا دې راله راکړي دَ جزا په طمع طمع

لا شمعې بلوم اَبراش ختہک دَ امیدونو
په تکه توره شپه کښې دَ رڼا په طمع طمع

❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄

(c) ketabton.com: The Digital Library

وچ لرګے

چې پښتون یمه دا ځکه بد سړے یم
که نه دا چې دَ خوشحال بابا نمسے یم

څۀ ګناه او څۀ خطا خو په ما پور که
وچ په وچه دې په سترګو کښې ازغے یم

ستا دَ هر یو سوال ځواب راسره شته خو
دَ حیا او دَ پښتو نه وچ لرګے یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مغلوب

یو پښتون یم دَ جنوب که دَ شمال یم
دَ ننګیال بابا نمسے یمه ننګیال یم

شخصیت زما مغلوب دے غالب نۀ شوم
که هر څو هم زۀ وګړے باکمال یم

څۀ یې حد شته او که نه دَ وخت قاتله
که نه دغسې به تل حلال یم

دا زما خپل وسایل مې مسایل دي
دَ اختر دَ وړومبې ورځې هلال یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرۀ زما او سپین زما دي سـود يــې بـل خـوري
پــه ودانـــې ودانـــۍ کښـــې زۀ کنګـــال يـــم

تـــۀ پـــوهېږې زۀ پـــوهېږم چـــې دا ولـــې
نۀ چا حل کـړم نـۀ بـه حـل شـم هغـه سـوال يـم

حيثيـــت زمـــا مغلـــو تســـليم نـــۀ کـــړو
کـه هـر څـو هـم زۀ بـې مثلـه بـې مثـال يـم

زۀ پښـــتون اَبــراش کـــه څـــم پــه اســمان بــره
دَ مغــل دَ پــاره نــن هــم خــواب و خيـــال يـــم

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلام

هـــر یـــو انســـان چـــې بـــل انســـان قتلـــوي
پـــه حقیقـــت کښـــې دا خپـــل ځـــان قتلـــوي

دا مســـــلم نـــــۀ دے نـــــۀ اســـــلام پېژنـــــې
چـــې پـــــه ناحقـــــه مســـــلمان قتلـــــوي

چرتـــــه دَ پېغلـــــو پـــــه خـــــون سرۀ لاســـــونه
چرتـــــه ګلونـــــه ماشـــــومان قتلـــــوي

نۀ يې څۀ خوف شته نۀ يې تـرس پـه زړۀ کښـې
ظـــــالم لګيـــــا دے مظلومـــــان قتلـــــوي

ظـــــالم دَ ظلـــــم انتهـــــا وکـــــړله
پـــه ســـپينه ورځ مـــې پـــه ميـــدان قتلـــوي

وايـــم اَبـــراش تبـــاه شـــه هغـــه خلـــک
څـــوک چـــې زمـــا غونـــدې خـــواران قتلـــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټ حقیقت

زۀ چې خپلـه ژبـه سـتایم سـور کافـر شـم
تـۀ چې بلـه ژبـه ستایـې مسـلمان شـې

دَ ټوپک په ځائے به لاس کښې قلم واخلې
کـه قایـل پـه فلسـفه دَ باچـا خـان شـې

زۀ چې ذکـر دَ انسـان کـوم شـیطان شـم
تۀ چې ذکـر دَ شـیطان کـوې انسـان شـې

چـې مـې نـوم دَ پښـتنو پـه ژبـه راشي
مـا ایـره کـړې لمبـه جـوړه دَ نـیران شـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغـــه لار دَ پرمختـــک او ترقـــیږده
که میئن په خپله ژبه پـه خپـل ځـان شـي

زۀ خویونـــه دَ افغـــان کـــوم مغـــل شـــم
تـــۀ خویونـــه دَ مغـــل کـــوې افغـــان شـــي

خـوار اَبـراش دې پـه زبـان دې ازار کـړې
چې خان ووینې نـو هلتـه بـې زبـان شـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقتدي او مُلا

دلتـــه دَ ظلـــم انتهـــا ده، عجیبـــه قیصـــه ده
چرته چې څـم زمـا قضـا ده، عجیبـه قیصـه ده

په سر مې ښېږې لګـوي دواړه یـو تـر بلـه تېـر دي
کـه مقتــدي او کــه مــلا ده ، عجیبــه قیصــه ده

دَ خیر ښېګړې بیخي نـوم او نشــان پـاتې نـهٔ دے
څهٔ عجیبـه غونـدې فضـا ده ، عجیبـه قیصـه ده

په ما اَبراش یې چارې وکړې په خندا خندا کښې
څـــهٔ ســـتمګره دا دنیـــا ده عجیبـــه قیصـــه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ورک مې کړي له ځانه په کاته داسې
ورک لکه دَ کوره پښتانهٔ داسې

ځنګه چې نهر بهر دَ کوره ځي
اوباسي زما نه زما زړهٔ داسې

بې مقصده نهٔ دي څهٔ قیصه خو شته
بیا یې چې اغاز کړل تلهٔ راتلهٔ داسې

زهٔ په تته ژبه امن غوارمه
ځنګه چې ماشوم غواړي خوارهٔ داسې

ننګ یې په ډالر راځینې واخستهٔ
ماته یې کړه ماته زما خلهٔ داسې

✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیثیت

په دې جنت جنت وطن کښې وحشیت نهٔ منم
په پاکه خاوره دَ اغیارو حکومت نهٔ منم

پښتو چې شاته غورځوي او انګریزي زده کوي
په پښتانه خاوره دَ هغو سکونت نهٔ منم

چې نهٔ مني څوک دَ پښتون او دَ پښتو حیثیت
زهٔ هم دَ هسې داسې خلکو حیثیت نهٔ منم

کوم بې کچه محبت دَ خپلې ژبې سره
دَ غیر دَ ژبې په خپل زړهٔ کښې محبت نهٔ منم

دَ زړهٔ حرم کښې مې تصویر بس هغه یو صورت دے
دَ زړهٔ حرم کښې بل صورت په یو صورت نهٔ منم

هر څهٔ چې وي نو مخ نیوے به یې مونږ خپله کوو
اَبراش خټک دلته دَ غیر مداخلت نهٔ منم

(c) ketabton.com: The Digital Library

درګوهر

زمـا فـن زمـا کمـان دے زمـا تـیر دے
دَ حاسـد پـه زړۀ رسـا لګـي دلګـیر دے

نـۀ دَ زلـف نـۀ دَ لـب نـۀ دَ رخسـار دي
چې تخلیق مـې دَ تعمـیر دے بېنظـیر دے

درګــوهر دي دَ شــعور خاونــد دَ پــاره
ما چې کړې کوم تخلیق او کوم تعمـیر دے

پــــه برکــــت دَ عاقلانــــو مشــــرانو
په قلم کښې زما زور خلۀ کښې تـاثیر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ حاسد حسد مې مخ پـه وړانـدې بیایـې
بې وقوف دے چې زما پـه فـن زهـیر دے

خواهشات مې ټول تر ښپو دي لاندې کړي
ما خپل نفس کلـک تـړلے پـه زنځـیر دے

زۀ قایـــل دَ هســـې داســـې پـــیرۍ نـــۀیم
پیر مـې هغـه چې دَ سـل پیرانـو پـیر دے

مـــا ابـــراش خټـــک پخـــوا ؤ چـــې لیـــدلے
نن مونډلې مـې دَ هغـه خـواب تعبـیر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېنظير

نـــهٔ تغـــير او نـــهٔ دَ ســـتا غونـــدې پـــه ويـــريـــم
چـــــې قايـــــل دَ بيـــــدارۍ او دَ شـــــبګير يـــــم

هـــر يـــو حِـــس او هـــم ضـــمير زمـــا ژونـــدے دے
نـــهٔ دَ ســـتا غونـــدې بـــې حِســـه بـــې ضـــمير يـــم

تـــــاله خپلـــــه بډايـــــي امـــــيري ښايـــــي
زهٔ پـــه خپلـــې غريبـــۍ کښـــې غـــټ امـــير يـــم

بـــې بقـــا دي خوشـــحالۍ پـــه دي جهـــان کښـــې
پـــه يـــوه ســـاعت خوشـــحال پـــه بـــل دلګـــير يـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـــال متـــاع دَ دې جهـــان امـــيري نـــهٔ ده
دَ ايمـــان متـــاع چـــې نـــهٔ لـــرم فقـــير يـــم

کـــړهٔ وړهٔ مـــې کـــه هـــر څـــو دَ ځـــوان زلـــمي دي
پـــه خيـــالاتو کښـــې پـــه مثـــل دَ يـــو پـــير يـــم

چې مې ځان دَ ستا په رنـګ رنـګ کـړے نـهٔ دے
نـــو بـــه څنګـــه ســـتا دَ مينـــې دعـــوىٰ ګـــير يـــم

چـــې عنـــوان مـــې دَ غـــزل بېنظـــير کېښـــود
اَبـــراش ځکـــه پـــه ادب کښـــې بېنظـــير يـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼـــا

ښــکلے پــه دنیــا دې کــړم هــم ښــکلے پــه عقبیٰ دې کـــړم
تـــا چــــې پــــه اعلیٰ نظـــر راوکتـــل اعلیٰ دې کــــړم

دغـــه زمـــا خلـــۀ چرتـــه او داســـې خندېـــدۀ چرتـــه
دا دَ ســـتا عطــا ده چــې نــن داســې پــه خنــدا دې کـــړم

ســـتا دَ ســـخاوت او نفاســـت اثـــر مـــې واخســـتۀ
پاک دې کړم، بې باک دې کړم، سخې دې کړم پارسا دې کړم

ورک ومـــه ګمنـــام ومـــه بیخـــې لکـــه چـــې نـــۀ ومـــه
ډېـــر ډېـــر تشـــکر مهربانـــې چـــې راپیـــدا دې کـــړم

چرتــــه زمــــا سر او دانایــــې او بینــــاې چرتــــه
دا هــم ســتا احســان دے چــې بینــا دې کــړم دانــا دې کــړم

چرتــه دا مقــام او چرتــه زۀ مســـکین ابـــراش خټـــک
تکــه تــوره شــپه ومــه رڼــا دې کــړم صــبا دې کــړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

تـــهٔ زمـــا دَ ژونـــد خـــوارهٔ او تـــهٔ یـــې خونـــد
بـــې له تـــا پیکـــه پیکـــه دي زمـــا ژونـــد

لکـــه لال چـــې پـــه ایـــرو کښـــې نـــهٔ پټیـــږي
داســـې تـــهٔ یـــې پـــه خوبـــانو کښـــې څرګنـــد

دا کمـــال دے ســـتا دَ مینـــې زمـــا نـــهٔ دے
چـــې یـــې زهٔ کـــړم ســـخن ور او هـــنر منـــد

سر نګـــون او حاجـــت منـــد دَخپـــل دلـــبر یـــم
خـــدا ے مـــې مـــهٔ کـــړه دَ بـــل هیچـــا حاجـــت منـــد

اے باطلـــه پـــه کهـــلاو غـــوږو یـــې واوره
یـــار زمـــا او زهٔ دَ یـــار سره پیونـــد

زهٔ ابـــراش ختـــک یـــې نـــهٔ شـــم هیـــرولے
اے واعظـــه راتـــه مـــه کـــوه دا پنـــد

(c) ketabton.com: The Digital Library

رحمت

بــاران پـــه مـــاوریږي دَ دوران دَ ســـتمونو
عــلاج بــه راله څــوک وکــړي دَزړهٔ دَ پرهرونــو

وطن ازغـي ازغي زمـا هـم تـن زخمـــي زخمـــي
مطربــه قیصــه مــه چیــړه دَ تــار او دَ ســازونو

زمـا پښــتنه پیغلــه جـل وهلـې څنـې سـپورې
خـــبرې راتـــه مـــه کـــوه دَ زلفـــو دَ تـــالونو

دَ زمکې په مخ نشته نـن بـیخي لکـه چې نـهٔ وو
یادونه مې په زړهٔ کښـې شـته دَ دنګـو چنـارونو

کــوم بــه تــا هــم خاڅــا زمــا دَ جانــان غمــه
که لږ غوندې اوزګـار شـم دَ دوران دَ دې غمونـو

دَ غـم تـورې وریځـې بـه رحمـت را اوریـږي
لا شـــمعې بلـــوم اَبـــراش خټـــک دَ امیـــدونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښپې بربنډې

زمـا کلـې زمـا کـور تـهٔ یـې وینـې او کـه نـه
چـې ایـره شـو لکـه سـکور تـهٔ یـې وینـې او کـه نـه

چاتوپک لاس کښې راوړے چا خنجر لاس کښې نیـولې
ازمایـي چـې مـا زور تـهٔ یـې وینـې او کـه نـه

ځنې سپورې شونډې تـراړې تـورو غرونـو کښـې روانـه
دا زمـا پښـتنه خـور تـهٔ یـې وینـې او کـه نـه

داماشـوم پـه خېټـه اوږے دا پـه سرهٔ نمـر چـې روان دے
ښـپې بربنـډې او سرتـور تـهٔ یـې وینـې او کـه نـه

مسـتقبل بـه دَ دهٔ څـهٔ وي دا ماشـوم چـې رالویـږي
نـهٔ یې پـلار شـته نـهٔ یـې مـور تـهٔ یـې وینـې او کـه نـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خزان

دَ دې وطن خواران چې وچه ډوډۍ هم نـهٔ مـومي
زهٔ دَ چرګـــانو، پلاونـــو قیصـــه ښنګـــه وکـــړم

چرته سورۍ شوم په ټوپک چرته ټکړې په خنجر
په داسې حال کښې دَ خوندونو قیصه ښنګه وکړم

مرۍ مې کټ شوه په تېغونو سر مې پـانې نـهٔ شـو
زهٔ دَ شــملې او دســتارونو قیصــه ښنګــه وکــړم

په تتـه ژبـه چې مـم، مـم وایــي بې بې لټـوي
دَ دې ماشوم دَ خلې آهونـو قیصـه ښنګـه وکـړم

په پښتونخوا کښــې چې الـوزي دَ خـزان بادونـه
اَبـراش خټــک دَ بهــارونو قیصــه ښنګــه وکــړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا اشنا

هر ساعت چې دَ دنیا په تمنا یم
زۀ په کومه خلۀ دا وایم چې دانا یم

که اشنا یم خو دَ غیرو دَ مذهبه
هاے افسوس دَ خپل مذهبه نا اشنا یم

که همېش مې عزت لوټ شو دَ تورسرو
زۀ یې نۀ وینم په برغو نایینا یم

که وارۀ زما دَ چم په چغو سر دي
زۀ بې غمه په خپل کور کښې په ګډا یم

دا ده خپلې مورنۍ ژبې ازار دے
دا چې نن پښتون په درست جهان رسوا یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټول ښکلي پسخېږي دَ ستا حسن ته
وړاندې وروستو کېږي دَ ستا حسن ته

ګل که درته وايم خو دَ مینې نه
ګل کله رسېږي دَ ستا حسن ته

ګل چې ستا دَ سروې په شان قد ويني
خود به خيرانېږي دَ ستا حسن ته

څنګه درنه سوال دَ بوسې وکړمه
خلهٔ مې نهٔ جوړېږي دَ ستا حسن ته

هر يو نازنين دَ سپېلني غوندې
ښهٔ دې چې لوګېږي دَ ستا حسن ته

وايمه ابراش چې دا کېدے نهٔ شي
بل چې وررسېږي دَ ستا حسن ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور خال

پــټ پــنهم دې کړمـــه بـــې تېغــه حــلال
چـــا بـــه نـــهٔ وي کــړې دغســـې کمـــال

له چشــــمانو زمـــا اوښـــکې داسې اووري
لکـــه اووري چـــې بـــاران پـــه پشـــکال

مـــودې وشـــوې چـــې له کلـــي مســـافر یـــم
نـــهٔ مـــې حـــال پوښـــتې دلـــبره نـــهٔ احـــوال

نـــن خـــو بیـــا راتـــه جانانـــه ډېـــر یـــادېږي
ســـتا پـــه ســـپینه غونـــډه زنـــه کښـــې تـــور خـــال

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ کـــرم نظـــر پـــه مـــا مســـافر وکـــړه
دا منـــــت درتـــــه کومـــــه او دا ســـــوال

پـه محفـل کښـې چـې بـه تـا تـه نېغ کاتـۀ کـه
دَ بـــل ښـــکلي څـــۀ جـــرأت او څـــۀ مجـــال

ډیلیـــټ کـــړے دې اَبـــراش لکـــه دَ زړۀ یـــم
نـــۀ دې کال راځـــي جانانـــه نـــۀ مِـــس کال

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖
❖❖❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوکۍ

څوک چې تا نهٔ مني، رهبرېږي ګنې
دَ ستا چې سر ماتوي سرېږي ګنې

زهٔ سخن وريم سخن ور نهٔ شومه
هغه چې نهٔ دې سخن ورېږي ګنې

په خوار نادار باندې چې نه پرېوزي
نظر که نهٔ دې هم نظرېږي ګنې

دَ ستا په ژوند چې لکه شپه خور شوې
په برغو روند شې سپين سحرېږي ګنې

نهٔ يې ثمر شته نهٔ يې سيورے په چا
که وچ ډنډر دې درون شجرېږي ګنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دَ مقام او دَ شوکۍ خاوند دے
که بې بصر دے مبصر یې ګڼي

دَ امیرۍ او دَ شوکۍ په وجه
دغه خسني لکه غریې ګڼي

سورے یې هم شته او ثمر هم پکښې
چې بې شوکۍ دي وچ ونه یې ګڼي

غریب که سرۀ وایي په سپینو حساب
امیر که سپین وایي سرۀ زر یې ګڼي

اَبراش ختک دَ غریبۍ په وجه
که غر دي هم دَ مچ وزر یې ګڼي

❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترمې اوښکې

په نوي کال کښې دَ حالاتو بهترۍ دَ پاره
دَ دې ملت دَ خپلواکۍ او خوشحالۍ دَ پاره
دَ خوار غریب دَ زندګۍ او سوکالۍ دَ پاره
دَ پیغلې شال او دَ دې خپلې شملګۍ دَ پاره

اول دَ ځان او بیا دَ بل محاسبه پکار ده
په نوي کال کښې یوه نوې تجربه پکار ده
چرته چې نهٔ وي شوې دغسې قیصه پکار ده
نوے داستان او یوه نوې افسانه پکار ده
دَ عقل فهم سره وینه هم توده پکار ده
زړونه چې ولړزوي دغسې جذبه پکار ده

داسې جذبه نوې قیصه زړهٔ کښې لرو او که نه؟
دِ خپل بابا او دَ نیکهٔ په پل به ځو او که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تــوره شــپه بــه پــه رڼــا کښــې بــدلو او کــه نــه؟
دا بــد امــني او دا نېســتي بــه ختمــوو او کــه نــه؟
دِ خپــل بابــا دَ شــملاګۍ پــت بــه ســاتو او کــه نــه؟
دې نــوي نســل له بــه امــن ورکــوو او کــه نــه؟
نــاوې دَ ژونــد لــره بــه سر خڼــه کــوو او کــه نــه؟
پــه تــور اوربــل کښــې بــه ګلونــه ورله ږدو او کــه نــه؟

کــه نــه بــس تــش مــو پــه کلبونــو کښــې ډانســونه وکــړل
دَ خیــر دَ پــاره نــۀ دعا نــۀ مــو نفلونــه وکــړل
نــۀ خــدائ تــه وژړېــدو نــۀ مــو تــرې ســوالونه وکــړل
چاشــوګیره وکــړه او چــا پکښــې خوبونــه وکــړل
څــوک نهــر پــاتې شــول او چــا ښــۀ خوراکونــه اوکــړل
چــا مــوم بتــۍ بلــې کــړې چــا پکښــې ډزونــه وکــړل
چــا پــه يوبــل بانــدې تکونــه اعتراضــونه وکــړل
خــدائ مــو خفــه کــۀ ټــول مــو داســې عملونــه وکــړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــه خپــل عمــل دَ لاري مــل دے راتــه دا اوايــئ
زمـــا دوســـتانو اديـــانو خاڅـــا اوايـــئ
اَبــراش خټــک وايــم چــې نــن صــفا صــفا اوايــئ
اخــتر بــه راشي پــه دې حــال کښــې پــه رښــتيا اوايــئ

کــه دا مــو حــال وي تمنــا دَ اخترونــو مــهٔ کــړئ
تــل بــه خــزان وي تــذکره دَ بهــارونو مــهٔ کــړئ
ګــورئ دَ چــا سره وعــده دَ سرو ګلونــو مــهٔ کــړئ

دَ سرو ګلونــو بــاغ بــه بيــا دلتــه سمســور نــهٔ شي
ودان بــه بيــا زمــونږه دا وران شــوې کــور نــهٔ شي
حــق بــه رانــهٔ شي دَ باطــل بــه خــتم زور نــهٔ شي
زمــونږ پــه غوښــو بــه مــاړهٔ دا آدم خــور نــهٔ شي
عــزت محفــوظ بــه تــرې زمــونږ دَ مــور او خــور نــهٔ شي
پــه ګودرونــو بــه جــوړ بيــا دَ ټيغلــو شــور نــهٔ شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـهٔ مـو جومـات نـهٔ مـو حجـره نـهٔ مـو مـلا پـاتې ده
دلتـــه کښــې پـــاتې ده دَ غـــم تـــوره بـــلا پـــاتې ده
نـــهٔ خوشـــحالي شـــته نـــهٔ خنـــدا يـــوه ژړا پـــاتې ده
دغـــه ژړا فقـــط پـــه خلـــهٔ زمـــا او ســـتا پـــاتې ده

زمـــونږ دا ترمـــې ترمـــې اوښـــکې ليـــدران نـــهٔ ويـــنې
پـه سرو لمبـو کښـې سـوے لـوے زمـونږ ځـان نـهٔ ويـنې
زمـــونږ تـــورسرې او ګلونـــه ماشـــومان نـــهٔ ويـــنې
ټول په خپل سـود پسـې لګيـا دي زمـونږ زيـان نـهٔ ويـنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم او خنجر

دَ بابـــا پـــه شـــان قلـــم او خنجـــر غـــواړم
زۀ پـــه خپـــل ســـيرت کښـــې هســـې اثـــر غـــواړم

امتيـــاز چـــې پـــه امـــير غريـــب کښـــې نـــۀ کا
دا نظـــر له خدايـــه داســـې نظـــر غـــواړم

سرنګـــون چـــې دَ امـــير پـــه درشـــل نـــۀوي
دَ ازل کاتـــب نـــه دغســـې سر غـــواړم

رهنمـــا او فـــيض رســـا چـــې دَ هـــر چـــا وي
الٰـــهي زۀ درنـــه هغـــه هـــنر غـــواړم

دربـــدر دَچـــادَ لاســـه چـــې افغـــان دے
هغـــه خلـــک له خپـــل دره بـــدر غـــواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې رهـــبر یـې خوشـحال خـان یـا باچـا خـان وي
دِ پښـــتون دَ پـــاره داســـې لښــکر غـــواړم

چې بـه لوبـې رنـګ پـه رنـګ پګښـې کېـدلې
هغــه ښـــکلې او رنګـــین مـــازدیګر غـــواړم

چـــې دَ امـــن ښـــادر خـــور پـــه پښـــتونخوا شـــو
دَ قاصـــد پـــه خلـــۀ نـــن دغـــه خـــبر غـــواړم

هـــر خـــبر پـــه غـــم لـــړلې دَ پښـــتون دے
زۀ اَبـــراش ورله خـــبر دَ اخـــتر غـــواړم

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

همراز

آتـش زن يـې هــر انــداز دے خــود بــه ســـوزم
دَ اغيـــارو چـــې پـــه راز دے خـــود بـــه ســـوزم

نښـــــانه يـــــې خـــــاص دَ زړهٔ دَ پاســـــه لګـــــي
داســـې ښــــکلے تيرانــــداز دے خــــود بـــــه ســــوزم

هـــــر يـــــو راز مـــــې خپـــــژوي پـــــه بــــام دَ بـــــره
داســـې کــس زمــا همــراز دے خــود بــه ســوزم

زهٔ ابـــراش خټــــک ســـــاده بـــــاده ســـــړے يـــــم
ښکلے يـار مـې دهوکـه بـاز دے خـود بـه سـوزم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فولاد

لیـدلے زۀ پـه غـم کښـې چـا پـه آه و پـه فریـاد یـم
دَ چـا درتــه ویلـــي دي غاصـبه چــې ناښــاد یـم

پیکـر دَ غــټ همـت یـم حوصــله مــې پښــتنه ده
زمـا مخــې تـه مـۀ راځـه زۀ مـوم نـۀ یـم فـولاد یـم

دعــویٰ کــه دَ دروغــو تــۀ زمــا دَ بربــادۍ کــړې
ښکاره یم پـه میـدان کښـې یـم له هغسـې ابـاد یـم

ممکنــه نــۀ ده دا چــې ســتا قــدغن تـه غاړه کیــږدم
زنځـــیر دَ قـــدغنونو مـــې شـــلولے دے ازاد یـــم

صیاد به تـا ګنـي سـتا چپلوسـیان خـو دا مـې واوره
چې ښکار کړي دَ صیاد اَبراش ختک هغه صـیاد یـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بخرے

دَ اغیـــارو دَ محفـــل نـــه رســـوا راغلـــه
چې خندل بـه يـې همـېش پـه ژړا راغلـه

مـا وې نــه ژاړې بــه نــه له زۀ ژونــدې يــم
تۀ چې راغلې په بدن کښې مې ساه راغلـه

يـم بخـرے پـه ايـرو کښــې له مـړ نـۀ يـم
سره لمبــه بــه شــم کــه کلــه هــوا راغلــه

څــه طبيبــه ســتا دارو مــې پکــار نــۀ دي
نــن زمــا دَ خــوږ زړګــي مســيحا راغلــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هــر یــو زخــم بــه دَ زړۀ زمــا اودۀ شي
اوس پــه لاس کنبــې دَ زخمونــو دوا راغلــه

دا چې ډک محفل کنبې ما ته په خندا شــوه
لکـــه اوس دَ رقیبـــانو قضـــا راغلـــه

زۀ ابراش به اوس دَ بـل چـا څـۀ پـروا کـړم
دا چـــې راغلـــه لکـــه ټـوله دنیـــا راغلـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

میګونې شونډې

مـــدحوان چـــې ســـتا دَ حســـن او شـــباب یـــم
ځکـــه زۀ دَ ادب خـــان یمـــه نـــواب یـــم

راتـــه هـــیڅ دي دَ بـــل چـــا میګـــونې شـــونډې
هســـې مســـت دَ ســـتا دې شـــونډو پـــه شراب یـــم

مـــا پـــه خپلـــو زانـــو کېـــږده ښـــۀ مـــې ســـاز کـــه
اے نمرمخیـــه تـــه مُطـــرب یـــې زۀ ربـــاب یـــم

ځـــار قربـــان دې دَ ګـــلاب ګـــلاب ځـــوانۍ شـــم
نـــن یـــې یـــو نظـــر لیـــدلو تـــه بیتـــاب یـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــه مــا ګرانــه زمــا ځانــه بــې لتانــه
کــه ژونــدے یــم خــو دَ مــړو پــه حســاب یــم

لټــوه مــې اوس پــه تــورو تــورو شــپو کښــې
چــې تعبــیر یــې مونــدے نــۀ شي هغــه خــواب یــم

زۀ ابــراش پــه خپلــه مینــه کښــې صــادق یــم
خــدا ے کــه تــوره زمــا ژبــه کــه کــذاب یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروغجن

زورور یم خو دَ پاره دَ کمزور یم
خواري غاړې کړ کومه تیره لور یم

دَ شباب په نشه مست یمه زۀ هسې
غمزاده په غم دَ کور او نۀ دَ ګور یم

مذبذب یمه نۀ اَلې یم نۀ دورې
دَ مذهب په نام تور تکے یمه تور یم

دروغجن یم تش په خلۀ مې دهوکه نۀ شې
که په تن مې سپین لباس دے په زړۀ تور یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغـــه خلـــهٔ مـــې کـــه ســـحر الله کـــه
مابښـــام ډوبـــه پـــه کاســـه وي شراب خـــوريـــم

ماتومـــــه تـــــنکي زړونـــــه دا مـــــې کار دي
پـــه زړهٔ کلــک لکــه دَ کاڼـــي پـــه خلـــهٔ ســـپوريـــم

پـــه ظـــاهر دې مـــا ابـــراش چـــې خطـــا نـــهٔ شـــي
زهٔ ســـړے پـــه ســـپين لبـــاس کښـــې ســـړي خـــوريـــم

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖
❖❖❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه مينه

مينــې پــه درســت جهــان عيــان کړمــه زۀ
هېــر بــه يــې ښنګــه دا احســان کړمــه زۀ

دَ لـــــواغر پـــــه خټکزينـــــه خـــــاوره
بيــا راژونــدے بــه خوشــحال خــان کړمــه زۀ

دا مـــې پـــه زړۀ کښـــې پښـــتنه مينـــه ده
چـــې دَ پښـــتون يـــې قـــدردان کړمـــه زۀ

دا مـــې پـــه زړۀ کښـــې دَبابـــا مينـــه ده
ذکــر چــې هــر وخــت دَ افغــان کړمــه زۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ لـــــواغر دَ کاروان ســــتورے یمـــــه
خیـــبره تـــا بـــه هـــم روښـــان کړمـــه زۀ

دَ پښـــــتونخوا وران ویجـــــاړ ګلشـــــنه
پـــه خپـــل همـــت بـــه دې ودان کړمـــه زۀ

چـې دَ پښـتو پـه معـنئ پـوي شـوم ابـراش
قســـم چـــې اوس یـــې مســـلمان کړمـــه زۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

پــه ټکنــه غرمــه کښــې پــه سرۀ نمــر وګرځېــده
حجـــرې تـــه پســـې لاړه هـــم بهـــر وګرځېـــده

عجبــه ده قیصــه پښـــتون اکـــثر ترینـــه پټېـــږي
پښـــتو دَ نـــن پښـــتون پســـې اکـــثر وګرځېـــده

ګرځېږي سپورې څنې شـونډې وچـې ښـپې برښـډې
پښـــتون یـــې پیـــدا نـــۀ کـــۀ لـــر او بـــر وګرځېـــده

له هغســې پراتــه ده دَ وحشــت پــه تــوره شــپه کښــې
هـــر څـــو کـــه پـــه لټـــون دَ رون ســـحر وګرځېـــده

په شته پښتون کښې نشته ده پښتون چې وۀ یـې ویـنې
پښـــــتو خـــــواره فقـــــیره در پـــــه در وګرځېـــــده

ګویا شوه ما ابـراش تـه ویـل یـې دغـه مـې مـنزل دے
پښـــتو چـــې پـــه شـــین غـــر دَ لـــواغر وګرځېـــده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستړګې که دي سترګې خوبس دا سترګې
ډېرې جانانه او دلربا سترګې

غلا وکړي زمانه دَ زړهٔ غلا وکړي
کله غروې چې تهٔ په غلا سترګې

ګرانه که هر څو ده شاعري اشنا
ما ته یې آسانه کړي دَ ستا سترګې

ژوند زما او ستا چې په نظر نهٔ شي
خدای دې راپسې نهٔ کړي دَ چا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورک مې کړه په ځان کښې په کاتۀ کاتۀ
ولــــې اړوې رانــــه بیــــا بیــــا ســــترګې

ځــیر ځــیر راتــه ګــوره چــې مــاړې شي نــن
ډېــــرې ورې تــــږې دي زمــــا ســــترګې

مــــا اَبــــراش پــــه دې جهــــان و نــــۀ لیــــدې
دغســــــې حســــــینې او زیبــــا ســــترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

فن

بخت مې ښـهٔ وهٔ چې مـې داسـې سر پيدا کـهٔ
چـې په شـعر کښـې يـې زمـا اثـر پيـدا کـهٔ

پـه رګ رګ کښـــې دَ دې فـــن شـــوم وردننـــه
ځکـــه مـــا دَشـــاعرۍ ګـــوهر پيـــدا کـــهٔ

څوک عمرونـه پسـې تېـر کـړي نـهٔ يـې مـومي
حـــيراني ده چـــې مـــا داســـې زرپيـــدا کـــهٔ

چـــې مونـــدهٔ شي هغـــه درپـــه ډېـــره ګرانـــه
مـــا پـــه څـــهٔ آســـانه هغـــه درپيـــدا کـــهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــه زر چــې يــې حصــول پــه بوډاتــوب شي
مــا پــه ځــوانۍ ځــوانۍ هغــه زر پيــدا کــړ

کــه حــالات پــه بــره ځــي لکــه کــونتره
ورتــه مــا هــم عقــابي نظــر پيــدا کــړ

کــه حــالات کــړي دَ پلکونــو ګزارونــه
خــو مــاهم ورتــه سندان ځيګــر پيــدا کــړ

اوس مــې خــوف نــۀ دَ بــاران شــته نــۀ دَ اَبــر
مــا اَبــراش دَ تــورې شــپې ســحرپيدا کــړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان

کلــه خوشــحال بابــا او کلــه اجمــل خــان یمــه
پــه تخیــل کښــي چــې بــوډا وي هغــه ځــوان یمــه

نــهٔ څــوک غــلام کــړم او نــهٔ دَ چــا خــاني منمــه
دَ خپلــې خــونې هــم غــلام یمــه هــم خــان یمــه

زهٔ رهنمــا دَ یــوې ضــلعې او صــوبې نــهٔ یــم
رهنمایـــــی تـــــه زهٔ پیـــدا دَ کل جهـــان یمـــه

ماتــه پیغــور دَ یوســفزي او مهمنــد مــهٔ راکــوه
خټک ضرور یــم خــو پــه اصــل کښــې افغــان یمــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یوسفزي دي که مهمند کـه بنـوڅي او مـروت
دَ ټولـــو څـــار شـــمه دَ ټولـــو نـــه قربـــان یمـــه

کـه لـواغر سـتایم خیــبر هــم هېــرولے نـۀ شــم
ځکــه چــې زۀ دَ خپــل نیکــۀ پــه پــل روان یمــه

په هر یو بیـت کښـې بـه افغـان فخـر افغـان یـادوم
ځکه چې زۀ اَبـراش نمسـے دَ خوشـحال خـان یمـه

❀ ✿ ❄ ❖ ❀ ✿ ❄ ❖ ❀ ✿ ❄ ❖ ❀
❀ ❖ ✿ ❖ ❀ ❖ ✿ ❖ ❀ ❖ ✿ ❖ ❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان

وران به نهٔ شم هېڅکله که وران یې کړم
هر څو که آسان یمه خو ګران یې کړم

نهٔ دې دا زما دا دې دَ غیرو رنګ
دا چې په کوم رنګ باندې عیان یې کړم

ښه به دَ باطل په زمکه نهٔ لګي
ورم به یې دَ ځان سره طوفان یې کړم

دې به هم سپرلے په برغو نهٔ ویني
زهٔ که یې تالا کړمه خزان یې کړم

کړم به یې رسوا په جهان دغسې
څهٔ رنګ چې رسوا په درست جهان یې کړم

ځان دې ما اَبراش ته چا ځان نهٔ ویل
دا دې دَ پښتو کمال چې ځان یې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کفن

دا بینا ستر ګې ړندولې نه شم
دغسې نور ژوند تېرولې نه شم

په دې سرکشۍ سرمې څه وکړمه
وایې کټ بنۀ یم تیتېدلې نه شم

په سر کشۍ کښې یې پښتو پوشیده
ځکه څۀ بند ورته ترلې نه شم

هغه چې هر پل زما سر ماتوي
زۀ یې هم ګل په سر تومبلې نه شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس بــهٔ کفـــن پـــه سر تـــړم ملګـــرو
بــس دې نـــور اوښـــکې څڅـــولے نـــهٔ شـــم

زړهٔ مـــې پښـــتون پـــه ډېـــرو نـــهٔ پـــوهېږي
چـــل ول دَ غېـــر غونـــدې کـــولے نـــهٔ شـــم

اَبـــراش پـــه ښـــهٔ او پـــه بـــد نـــهٔ پـــوهېږم
امـــین پـــه پټـــو ســـترګو ویلـــے نـــهٔ شـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکرو خیال

کــــه مـــــې اخلــــې امتحــــان
نــــو دا ګـــــز دے دا میـــــدان

یــــا ســـــپوږمۍ دَ خوارلســــم
یــــا یــــم ســــتورے دَ آســــمان

هـــریـــو شـــعر مـــې ننګیـــالے
دَ بابــــا پــــه پــــل روان

عجیبــــه زمــــا غــــزل
هــــم رقیــــب دې هــــم جانــــان

فکـــرو خیـــال مـــې دَ یـــو پـــیر
تـــن او مـــن مـــې دَ یـــو ځـــوان

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پښتون یم

مسلمان یم ښـهٔ سـړے یـم چې پښـتون یـم
کلــه ګل کلــه ازغــے یــم چــې پښــتون یــم

که بې ننګـه دے مغـل دے یـا فرنـګ دے
ننګیــالے او توریــالےیم چــې پښــتون یــم

زیست روزګار کـه دَ دنیـا مـې پـه پښـتو شي
په عقـبیٰ کښـې بریـالے یـم چې پښـتون یـم

درد و غـم بـه مـې پـه هیڅـا پیــرزو نـهٔ شي
دَ دردمند دَ زړګي سوے یم چــې پښــتون یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــــه قیصـــه دَ محبـــت او ســـرېتوب وي
یـا لــوګېږم ســپیلنے یــم چــې پښــتون یــم

کـــه دَ پـــت او دَ عـــزت خـــبره راشي
سره لمبــه یــم او لــوګے یــم چــې پښــتون یــم

لېونتــوب بــه دي خپــل هېــر شي لېونیــه
اَبــراش هســې لېــونے یــم چــې پښــتون یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

رموز

څـــهٔ یـــې حســـن څـــهٔ شـــباب
لاجـــــــواب دے لا جـــــــواب

هـــــم تپـــــه ده هـــــم غـــــزل
هـــــم مطـــــرب دے هـــــم ربـــــاب

پـــه یـــو ځـــاے پکښـــې موجـــود
هـــــم ســـــکون هـــــم اضـــــطراب

پکښـــــې ډیـــــر بـــــه شي لاهـــــو
ســـــــمندر دے یـــــا دریـــــاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ هـــــر تـــــن دَ مـــــن ســـــوال
دَ هـــــر کـــــس دَ ســـــوال جـــــواب

عجیبـــــه یـــــې دي رمـــــوز
هـــــم غـــــلام دے هـــــم نـــــواب

انقـــــلاب دے انقـــــلاب
دَ اَبـــــراش خټـــــک کتـــــاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملت

پت زما عزت زما الفت زما
ګران په ما دَ ځانه خوږ ملت زما

وران شه ودان مه شه دَ هغو جنت
څوک چې ورانوي دغه جنت زما

لرې کړه دَ روڼ مخ نهٔ یې شپه دَ غم
یه ربه پوره کړه دا حسرت زما

یو ځل مې دَ زړهٔ په سترګو وګوره
تا ته به ښکاره شي صداقت زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې کړې قیصې دَ مایوسۍ راته
تا لیدلې نۀ دي جوړ همت زما

کړم چې ایاري دَ ګل دَ زړۀ په خون
دغه ده جذبه دَ حریت زما

بې له دۀ یم زۀ اَبراش یو خوار فقیر
دغه دے جاګیر او ملکیت زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمندر

زړهٔ یمــــه ځیګـــــر یمـــــه دَ فکـــــروفن
زهٔ یــــو ســــمندر یمـــــه دَ فکـــــروفن

تــــل ویـــنم دَ شـــعر و غـــزل تــــل ویــــنم
داســــې یـــو نظـــر یمــــه دَ فکـــروفن

تــا تــه کــه دَ مــچ وزر یــا خــس ښــکارم
زهٔ یـــو درون شـــجر یمــــه دَ فکـــــروفن

تنـــــده بـــه دَ فـــن دَ تـــږې ماتـــه کـــړم
زهٔ حــــوض کـــوثر یمـــــه دَ فکـــــروفن

پـــټ شي دَ فلـــک ســـتوري چـــې مـــا ویـــنې
نمـــر یـــم هســـې نمـــر یمــــه دَ فکـــروفن

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـا تــه بـه ګیلــې او یـا بـه سـپین ښـکارم
زړیمـــــه سرۀ زړیمـــــه دَ فکـــــروفن

خـدای دې تـا بینـا کـه چـې مـې وینــې
زۀ یـــو روڼ ســـحر یمـــه دَ فکـــروفن

زۀ دې کــه تـر غــوږ شـومه اوتـر بـه شــې
زۀ هغـــه خـــبر یمـــه دَ فکـــروفن

سر کـه خـوري خـو سر وي پـه مـنزل پسـې
زۀ یـــو داســـې سر یمـــه دَ فکـــروفن

ستا په سـپک نظـر کنبـې بـه زۀ سـپک یمـه
زۀ اَبـــراش شـــین غـــر یمـــه دَ فکـــروفن

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تا که دَ بڼو څوکې تېرې کړلې
ما هم ورته ځوانې حوصلې کړلې

تا که ارادې دَ مینې ختمې کړې
ما ورته محکمې ارادې کړلې

دا به شي سرخې دَ ستا دَ سرو شونډو
تا که مې په خون منګلې سرې کړلې

بې مقصده نهٔ شي کېدے دا سترګې
بیا دې چې زما په لور کږې کړلې

هسې دې خطا په لوسو پوسو شوم
هسې دَ دروغو دې وعدې کړلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــاتې دې نــهٔ یــا او نــهٔ صــبا یېګــا
ختمــې دې بــس تــولې بهــانې کړلــې

زهٔ دَ روڼ ســـحر پـــه طمـــع پایمـــه
تاکــه مــې پــه ژونــد تیــارې خــوارې کړلــې

نــن دې چــې لونــدو زلفــو له څنــډ ورکــهٔ
یــا مــې دې پــه زړهٔ کښــې زلزلــې کړلــې

یــا دې چــې رانبــغ کــړل پښــتانهٔ بانــهٔ
ختمــې مــې دې تــولې وسوســې کړلــې

زهٔ اَبـــراش ډاډه وم پـــه راتلـــو دَ ســـتا
څکـــه درتـــه مـــا نـــن اشـــارې کړلـــې

❀❁❄❖❀❁❄❖❀❁❄❖❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَسروولی

دَ غیـــر پـــه خـــاوره ابـــادی جـــوړوي
پـــه خپلـــه خـــاوره بربـــادی جـــوړوي

هـــره قیصـــه دې دَ مســـتی نخښـــه ده
څـــۀ له بهـــانې دَ بـــې وســـی جـــوړوي

خپلـــه پښـــتو دې ســـپورې څښـــې ژاړي
تـــۀ نـــورو ژبـــو له کمځـــی جـــوړوي

ویـــل دَ پښـــتو نـــاوې نـــن مـــا اَبـــراش تـــه
مـــا له بـــه تـــه دَ سرو ولـــی جـــوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحال خان

فرنــــګ کـــــونتره دَ هــــوا وګڼـــــه
تـــهٔ عقابـــــي ورتــــه نظـــر جـــوړ کـــه

بیـا چـې پـه زړهٔ شي خوشـحال خـان دَ مغـل
له ځانــــه داســــې بهــــادر جــــوړ کـــه

چـې دَ خوشـحال شــمله پـرې فخـر وکـړي
پښـــتو نـــه سر دې داســـې سر جوړ کـــه

چـې دَ فرنــګ دَ ظلــم شــپې ختمــې شي
تــورې له شرنــګ ورکــه ســحر جــوړ کــه

دواړه دي ســـــتا دَ محبـــــت پــــه طمـــع
قلـــم جانــــان خنجـــر دلبر جـــوړ کـــه

❀❀❀❀❀❀❀❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا چې ستادَ زنې په سر زخه ده
خوښه مې ده بې حده مې خوښه ده

ښخ لکه چې خس شي دَ چا سترګو کښې
دغسې زما په زړهٔ کښې ښخه ده

ستا دَ فراق اور کړم زهٔ لمبه لمبه
ځکه خو سینه دَ رقیب یخه ده

ستا نه مې خفګان نشته خفه مهٔ شي
خواره دَ ازل نه زما برخه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دَ ژوند کتاب کښې زما نوم چې ؤ
تا ترینه اوښکلې هغه پخه ده

زړهٔ دې فولاد نهٔ دې آخر مات به شي
وشولې مودې چې ستا په نخښه ده

ما ابراش خټک ته آفت نهٔ ښکاري
هر هغه آفت چې ستا له مخه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم لیونـــي زلمـــي

تــهٔ مــېِ یــېِ هــر څــهٔ وطنــه یــم پــه تــا قربــان
دغـــــه ده دعا زمــــــا اوســــــېِ تــــــل ودان

عهد چې یو ځل وکړي په شا بیا کله ځي پښتون
ستا په ننګ ناموس باندې به خپل سر ورکوي پښتون
مخکښې یې ګټلې یې هم بیا به دې ګټي پښتون
کړي به ستا دښمن په وینو سور دَ کل جهان
دغـــــه ده دعا زمــــــا اوســــــېِ تــــــل ودان

مونږ یو لېوني زلمي مونږ یو توریالي زلمي
هم یو ګلالي زلمي هم ازغي ازغي زلمي
هم دَ شرافت قایل هم یو لېوني زلمي
مونږ یو ننګیالي زلمي په شان دَ خوشحال خان
دغـــــه ده دعا زمــــــا اوســــــېِ تــــــل ودان

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے دَ وطـن خـاورې سـتا دښـمن دې هـم دښـمن زمـا
تـا بانـدې قربـان، قربـان كـړم تـن او مـن زمـا
هـر مـدام تيـار يمـه پـه سر ايښـې كفـن زمـا
زۀ دَ خپـل بابـا پـه شـان ولاړ يـم پـه ميـدان
دغـه ده دعا زمـا اوسـې تـل ودان

سـتركې عقابـې لـرو، زړونـه دَ زمـري لـرو
عقـل دَ بابـا پـه شـا ن تـوره ابـدالي لـرو
بـل دَ تـاريخ پـاڼې هـم مـونږه زرزاري لـرو
تـا بـه جـوړؤ وطنـه مـونږ جنـت نشـان
دغـه ده دعا زمـا اوسـې تـل ودان

تـۀ دَ خوشـحال خـان وطـن هـم دَ باچـا خـان وطـن
تـۀ دَ ابـدالي وطـن هـم دَ ايمـل خـان وطـن
تـۀ جانـان جانـان وطـن تـۀ يـې زمـا ځـان وطـن
تـۀ دې مـا اَبـراش خټـک مـذهب او تـۀ ايمـان
دغـه ده دعا زمـا اوسـې تـل ودان

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتونخوا

لاســـونه پورتـــه کـــړئ دَ پـــاره دَ دعا ملګـــرو
خدائے مـو دې تـل ساتـــي ابـاده پښـتونخوا ملګـرو

خدائے دې دې سیمې ته یو داسې لوے مقام ورکړي
داســې چــې نــۀ وي بلــه سـیمه پــه دنیــا ملګـرو

پــه دغــه سـیمه کښــې اوســېږي ننګیــالي پښــتانۀ
چې دَ هر چا پــه خلــۀ وي بــس دغــه وینــا ملګـرو

په پښتونخوا که خـدائے راخـور کړلـو دَ امـن څـادر
ورانـــه دنیـــا بـــه بیـــا ودانـــه شي زمـــا ملګـــرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ زورورو زور دې کــم شي دَ جــابرو جــبر
ظلــم زيـاتے چـې پـه نـادار وۀ نـۀ شي بيـا ملګـرو

راځــئ پــه جمـع چــې نــن دغســې دعا وغــواړو
دَبــد نظــرو مــو دې اوســاتي مــولیٰ ملګــرو

دَ پښـتونخوا سـيمه دې وخانـدي خوشـحاله دې شي
دې مــا اَبــراش پــه زړۀ ده دغــه تمنــا ملګــرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې په ټپه مې یکه زار نهٔ کوي
خواص خمسه به یې کار نهٔ کوي

په خلهٔ یې ګفت لکه ګونګے اونهٔ کهٔ
اوتراوتر ګوري ګفتار نهٔ کوي

خلهٔ دَ مالدار ده چې درانهٔ ویل کا
درانهٔ ویل خلهٔ دَ نادار نهٔ کوي

دَ چا چې کار وي هم هغه له ښایي
څوک دې غرض دَ بل په کار نهٔ کوي

هر هغه کس چې دَ خواص خاوند وي
زما دَ فن نه به انکار نهٔ کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیـل

(په خصوصي فرمایش دَ نورالحسن)

ځــو بــه پــه لــوري دَ خیــبر جانانــه زمــا
وایــو بــه ښــۀ پکښــې چکــر جانانــه زمــا

دَ ادیبــانو ښــکلے ښــار نوښــار تــه بــه ځــو
دَ خوشحال خان بابا مـزار، مـزار تـه بـه ځـو

بیــا بــه راځــو پــه پېښــور جانانــه زمــا
وایــو بــه ښــۀ پکښــې چکــر جانانــه زمــا

دَ خړ خیبر هغه دنګ غرونـه ګـورو بـه یې
دَ ننګیــالو دَ خــون رنګونــه ګــورو بــه یــې

ښــۀ پــه ډک زړۀ پــه ډک نظــر جانانــه زمــا
وایــو بــه ښــۀ پکښــې چکــر جانانــه زمــا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوهاټ به ګورو هم حسینې جتې تـه بـه ځـو
دَ ډانډ فقیر غمګـین بابـا روضـې تـه بـه ځـو

ګـورو بـه هـم دَ سـویري غـر جانانـه زمـا
وایـو بـه ښـهٔ پکښـې چکـر جانانـه زمـا

دَ څـــوترې بـــه خامخـــا کـــوو ســـېلونه
هلتـه هـم ډېـر دي دَ لیـدو ښایسـته ځایونـه

خـاص کـر شـین غـر دَ لـواغر جانانـه زمـا
وایـو بـه ښـهٔ پکښـې چکـر جانانـه زمـا

دَ ښایســته کــرک نــه پـس دَ بنـو ښـار دے
دَ غازي سیال صاحب دا ښار ځهٔ مزیـدار دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخـــتر یـــې هریـــو مزدیګـــر جانانـــه زمـــا
وایـــو بـــه ښـــۀ پکښـــې چکـــر جانانـــه زمـــا

واپس به بیا راشـو کـرک تـه دمـه بـه وکـړې
دې ما ابراش خټک په کلي کښې شپه به وکړې

کـور تـه بـه لاړ شـې بیـا سـحر جانانـه زمـا
وایـــو بـــه ښـــۀ پکښـــې چکـــر جانانـــه زمـــا

(ډانډ فقیر او غمګین بابا دَ دؤو بزرګانو نومونه دي چې
په جته اسماعیل خېل کښې دي او دَ سویري غر دَ جته
اسماعیل خېلو دَ یو غر نوم دے)

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

کافر

که دانا یې هر دم فکر دَ عقبا که
ادنٰی ځۀ له دلته پایې ځان اعلٰی که

جوړ کافر شه ادم زاد چې رسوا نۀ کړې
خداے هغه کاندي رسوا چې بل رسوا که

هر یو کس به روڼ سحر درته ښکاره شي
تۀ خچنه آئینه دَ زړۀ صفا که

اول تول وکه دَ ځان په خپله تله
تول دَ بل په خپله تله باندې بیا که

خداے دې نۀ که چې بیرون مې شي له فکر
هغه څوک چې هر مدام فکر زما که

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دَنور محمد ملنګ دَشعري مسودې دَ ورکېدو په حقله یو څو شعرونه)

څوانه جذبه غټه حوصله وه په ساعت کښې لاړه
ستا دَ ټول عمر سرمایه وه په ساعت کښې لاړه

پکښې سُرونه هم آهونه اباسین فکرونه
دَښو لفظونو خزانه وه په ساعت کښې لاړه

ستا شخصیت او لوړقامت یې عکاسي کوله
لکه شین غر هسې درانه وه په ساعت کښې لاړه

دَ نزاکت او دَ جدت نوي رنګونه پکښې
دَ ښایستونو مجموعه وه په ساعت کښې لاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـتا دَ شـــعري مســـودې دَ ورکېـــدلو قيصـــه
لکه بـيخي چـې افسـانه وه پـه سـاعت کښـې لاړه

ستا شاعري په دې بې کېفه بې سروره ژوند کښـې
دَ کېف نـه ډکـه پيمانـه وه پـه سـاعت کښـې لاړه

ملنګـه بـې شـکه دَ سـتا وه مګـر سـتا شـاعري
دَ هر پښتون دَ سر شـمله وه پـه سـاعت کښـې لاړه

دې ما اَبراش ختہک دَ ژوند په تکه توره شپه کښـې
دا دَ اميـد بلـه ډيـوه وه پـه سـاعت کښـې لاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شړپه شړوپ

دَ بـــې عقلـــه عقـــل منـــد توبـــه توبـــه
نصـــیحت اوري نـــهٔ پنـــد توبـــه توبـــه

دَ قینچـی غونـدې پـه هـر ځـاے کښـې چلیـږي
خُلـــهٔ بـــه نـــهٔ کـــړې دَ دهٔ بنـــد توبـــه توبـــه

کړپـه کـړوپ پـه شـړپه شـړوپ بـه دې پـاګل کـه
چـــې پـــه څـــهٔ هـــم وهي شـــوخند توبـــه توبـــه

وازه خلهٔ به وي هـر ځـاے کښـې چـپ بـه نـهٔ شي
کـــه یـــې وټـــوکے هـــر چنـــد توبـــه توبـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قنـد تـه ګنـد او ګنـد تـه قنـد وایـي بې عقـل
خــوري بــه ګنـــد لکــه دَ قنـــد توبــه توبــه

یــو چــې وخــوري خاځخــا ورپســې بـل خــوري
پــه خپــل ګنــد پســې ســو ګند توبــه توبــه

زۀ ابـــراش تـــر دې ســـپیمو یمـــه راغلـــې
یــم پــښتن شــوې پــه څــۀ ګند توبــه توبــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم مور

شــــنه لــــوخړه یيــــا فضــــا شــــوه
شــــور و غُــــل شــــو واویــــلا شــــوه

تــــوره شــــپه تــــوره بــــلا شــــوه
اچانــــک پکښــــې برېښــــنا شــــوه

دا برېښــــــــــنا وه دَ بمونــــــــــو
غورځيــــدل چــــې دَ جــــازونو

پورتــــه بيــــا دَ اور لمبــــې شــــوې
دَ اســــمان لمنــــې سرې شــــوې

ســــوزېدل خــــړ خــــړ کورونــــه
پــــه هــــر لــــور شــــول فریادونــــه

ماشــــومان پــــه سرو لمبــــو کښــــې
سرۀ ګــــلان پــــه سرو لمبــــو کښــــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـــو ویـــل چـــې بابـــا جانـــه
چرتـــه لاړې پـــه مـــا ګرانـــه

بـــل ویـــل چـــې خـــوږې مـــورې
یـــــه زمـــــا دَ زړهٔ ټکـــــورې

دا اورونـــــه رانـــــه مـــــړهٔ کـــــه
مـــا پـــه غېـــږه کښـــې اودهٔ کـــه

اســـــتوګن چـــــې دَ نـــــیران دے
دا بچـــــے دَ یـــــو افغـــــان دے

افغـــان یـــا هـــم پـــه ګـــډا یـــم
خـــهٔ بـــې غمـــه بـــې پـــروا یـــم

چـــې دَ هـــر چـــا دَ خنـــدا یـــم
دا بچـــــے دَ پښـــــتونخوا یـــــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژونـد دې مـا اَبـراش سـور اور دے
راتـــه کـــور لکـــه دَ ګـــور دے

پـه غوبږونـو کښـې مـې شـور دے
دغـــه شـــور دَ یـــوې مـــور دے

دغـــه مـــور دَ یـــو افغـــان ده
یـــک یـــوازې پـــه میـــدان ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

عجیبـه زمـا فطـرت دے عجیبـه غونـډې پښـتون یـم
دَ پښـتو نـه مـې نفـرت دے عجیبـه غونـډې پښـتون یـم

پـه پښـتو چـې کـړي خـبرې دَ هغـو سره پـه جنـګ یـم
دَ پښــتو رنګــین غــزل دَ اورېــدو سره پــه جنــګ یــم

دروغ نـه دا حقیقـت دے عجیبـه غونـډې پښـتون یـم
دَ پښـتو نـه مـې نفـرت دې عجیبـه غونـډې پښـتون یـم

دَ اغیـارو رنـګ کښـې رنـګ یـم دَ پښـتو نـه نـا خـبره
ډېــره ښــه راښانــدې لګـــې دَ انــډیا هــره ســندره

دا مې ننګ دا مې غیرت دے عجیبه غونـډې پښـتون یـم
دَ پښـتو نـه مـې نفـرت دې عجیبـه غونـډې پښـتون یـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لکــــه تـــن چـــې بــــې له سره بــــې معنـــــې
داســــــې زۀ بــــې له دلــــــبره بــــې معنــــــې

تـــذکره ســـتا دَ جمـــال چـــې پکښـــې نــۀ وي
هـــــم تپـــــه او هـــــم ســــندره بــــې معنـــــې

چـــې پـــه مـــوتي کښـــې دَ بـــل وي دَ ســـتا نـــۀ وي
دَ ســــــــرو زرو ملغلـــــــره بـــــــې معنــــــــې

دَ اخلاص خونـد و خوږلـت چـې پکښـې نـۀ وي
ســـتا پـــه ستونـــي کښـــې شـــکره بـــې معنـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پـه لاس کښې يې مـوتې دَ تـورې نـهٔ وي
کـــه اغوســـتې يـــې وي زغـــره بـــې معنـــې

چـــې پـــه زور او زر کښـــې ســـم ورسره نـــهٔ وي
داســـــې سر سره ډغـــــــره بـــــې معنـــــې

نـــهٔ څـــوکۍ او نـــهٔ سرهٔ زر لـــري دا ځکـــه
دَ اَبـــــراش هـــــره خـــــبره بـــــې معنـــــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَبقا ژوند

تـــهٔ دَ ســـوزېدو دَ پـــاره ســـوزه تـــهٔ
زهٔ دَ الوتـــــو دَ پـــــاره ســـــوزه تـــــهٔ

تـــهٔ لکـــه دَ بـــت ولاړ ولاړ بـــه وې
زهٔ پـــه وړانـــدې تلـــو دَ پـــاره ســـوزه تـــهٔ

زهٔ دَ بقـــا ژونـــد دَ ورکېـــدو نـــهٔ یـــم
تـــهٔ دَ ورکېـــدو دَ پـــاره ســـوزه تـــهٔ

اے حاسده دلتـه کښې هـم هلتـه کښې
تـــهٔ دَ سرو لمبـــو دَ پـــاره ســـوزه تـــهٔ

زهٔ ابـــراش دَ بـــل پـــه ښـــادۍ ښـــاد یمـــه
تـــهٔ دَ ژړېـــدو دَ پـــاره ســـوزه تـــهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خېر و شر

شر د جهالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو
جهـــل دَ ظلمـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو

شر د ســـــپېکدلو نـــــوم، شر دِ ټيټېـــــدلو نـــــوم
شر دَ لـــــوړو تنــــدو نــــوم، شر دَ کړېـــدلو نـــوم
يـــا دَ ورانېـــدلو نـــوم يـــا دَ ورانولـــو نـــوم
شر دَ ژړېـــــدلو نـــــوم او شر دَ ورکېـــــدلو نـــــوم

شر دَ ذلالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو
شر دَ جهالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو

شر دَ مُـــلا جـــان تحفـــه يـــا دَ کـــډ وړ خـــان تحفـــه
شر مـــونږ له راکـــړي څـــهٔ ! کونـــډې يتيمـــان تحفـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــا دَ ســـتا دَ سر تخفـــه یـــا زمـــا دَ ځـــان تخفـــه
مـــرګ له یـــې ورکـــړي دي ګل ګل ماشـــومان تخفـــه

شر دَ هلاکـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو
شر دَ جهالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو

ننـګ زمـونږ او جنـګ زمـونږ علـم تـه اړتیـا لـري
تـوپ زمـونږ تُفنـګ زمـونږ علـم تـه اړتیـا لـري
دا دَ تـورې شرنـګ زمـونږ علـم تـه اړتیـا لـري
دغـه وطـن ړنـګ زمـونږ علـم تـه اړتیـا لـري

علـم دَ حکمـت نښـخه شر بـه نـوره نـهٔ کـوو
شر دَ جهالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا زمـــونږ دَ رب پېغـــام، یـــو قلـــم او یـــو کتـــاب
دا مـــو دَ مـــذهب پېغـــام یـــو قلـــم او یـــو کتـــاب
دا دَ هـــر منصـــب پېغـــام یـــو قلـــم او یـــو کتـــاب
دغـــه دَ مطلـــب پېغـــام یـــو قلـــم او یـــو کتـــاب

دا دَ عمـــارت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو
شر دَ جهالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو

خېـر کښـې دَ کاګُل سـوري لانـدې یـخ بادونـه دي
خېر کښې دَ بنګړو شرنګـا خېـر کښـې ګودرونـه دي
خېر کښې خوشبویۍ خورې خېر کښې سرهٔ ګلونه دي
خېر کښې دَ جانان تر څنګ رنګ رنـګ محفلونـه دي

خېـــر دَ محبـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو
شر دَ جهالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خېــر دَ پرمختــګ نامــه، خېــر دَ خوشــحالۍ نامــه
خېـــر دَ اننګـــو سرخي خېـــر دَ رنګینـــۍ نامـــه
یـــا دَ ښـــاپیري نامـــه یـــا دَ ښـــاپیرۍ نامـــه
وایمـــه ابـــراش خټـــک خېـــر دَ ودانـــۍ نامـــه

خېــر دے دَ زینــت نښــخه شر بــه نــوره نــۀ کــوو
شر دَ جهالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــۀ کـــوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خپل همت وژاړم که دا ستړي سفر وژاړم
که نه دَ کلي نه ورک شوي خپل دلبر وژاړم

په هره خونه او کوټه او په در اوور وریږي
کومه کوټه او خونه وژاړم، کوم در وژاړم

وزیرستان واڼۀ وژاړم که دا زړۀ پېښور
لغمان وژاړم که هلمند که هشنغر وژاړم

تۀ دَ بارودو ګردو روند کړې زۀ دې هم نۀ وینم
ستا سترګې وژاړم که دغه خپل نظر وژاړم

جرأت به غواړي تش په دې باندې به کار وۀ نۀ شي
په ځاے دَ اوښکو که دَ وینو سمندر وژاړم

ابراش په دوه ځایه مین یم اخر څۀ وکړمه
هلته کابل او که نه دلته پېښور وژاړم

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library